

தேசத் தொண்டன்

(மாதப் பிரசாரம்)

THESA - THONDAN

சிறந்த தொண்டாம்
தேசத் தொண்டினை
மறந்தும் புரிதல்
மக்கள் கடனே.

வருட சந்தா
ரூ. 10/-
Regd No. 53899

அண்டருங் களிக்கும்
அமிழ்தினைப் பழிக்கும்
வண்டமிழ் கோழிக்கும்
மாதப் பிரசாரம்.!

அதிபர்:

யாழ்ப்பாணத்து, கட்டைவேலியூர்,
பண்டிதர் ஜே. எஸ். ஆழ்வாப்பிள்ளை

மலர் 1

தை 1953

இதழ் 6

உள்ளுறை

1. அதிபருரை—எழுத்தாளர்கள்
2. தமிழ்த் தாய்—தேடிய தேட்டம் அதிபர்
3. ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் பெரியார்கள் அதிபர்
தீரு. கு. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள்
4. இலங்கை—இந்திய இளத்துவக் காதை “உறவினன்”
5. ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர்கள்—நாவலர் கோட்டம், மகாவித்வான்,
ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள். திரு. வை. முத்துக்குமாரசுவாமி.
6. சுகாதாரப் பகுதி—தேகாப்பியாசம் “சிரஞ்சிகி”
7. இலக்கியப் பகுதி—பண்டைத் தமிழகத்தாரின் பொழுது போக்குகள்
பண்டித க. மயில்வாகனன்
8. மாதர் பகுதி—குழந்தையின் உணவு:
திருமதி ஜேன் தங்கம்மா சுப்ரமணியம்
9. உணவுப் பகுதி—வரகு உணவு: செல்வி கிறேஸ் பாக்கியலக்குமி, B. A.
10. வைத்தியப் பகுதி—கர்ப்பவதிக்குப் புத்திமதி “அகஸ்தியர்”
11. ஒப்பாரி—மகனுக்குத் தாய் சொல்லிப் புலம்புதல் (முன்தொடர்) அதிபர்
12. விஞ்ஞானப் பகுதி—இந்தியாவில் விஞ்ஞான மாணவர் பணி
செல்வி சரோஜினி செளந்தரநாயகம் B. Sc.
அதிபர்
13. பூலோக வேடிக்கை
14. அத்தும் இத்தும் “கருடன்”

யாழ்ப்பாணத்து இந்துக் கல்லூரி

ஆசிரியர்: ஆ. வீ. சோமசுந்தரம் அவர்கள்

இ ய ற் றி ய ,

	ரூ.	ச.
சுகாதாரம் (6-ம் வகுப்பு முதல், மேல் வகுப்புகளுக்கு) விலை	3	00
பிராணி நூல் " " " "	2	00
தாவர நூல் " " (அச்சில்) " "	1	25
பாட சணிதம் " " (அச்சில்) " "	1	50
இலக்கியப் பூங்கொத்து (6-ம் வகுப்புக்கு) " "	0	75
இலங்கையும் உலகமும் (5-ம் ") 1-ம் பாகம் " "	1	50
" " (6-ம் ") 2-ம் பாகம் " "	1	50
பூமண்டல புராணம் (5-ம் ") 1-ம் பாகம் " "	0	40
" " (6-ம் ") 2-ம் பாகம் " "	0	40
பயிலியல் வடிவளவை (2 பாகங்கள்) " "	1	20
புத்திப் பயிற்சி மாலை (5-ம் வகுப்பு முதல் மேல் வகுப்புகளுக்கு)	0	75

திரு. வை. சிவசுப்ரமணியம் அவர்கள்

இ ய ற் றி ய ,

	ரூ.	ச.
புதிய பூமிசாத்திர பாடங்கள் (2-ம் வகுப்புக்கு) விலை	0	45
" " (3-ம் ") " "	0	50
" " (4-ம் ") (அச்சில்) " "	0	85

யாழ்ப்பாணம், நாவலர் அச்சுக்கூடம்,

கிளைக்காரியாலயம், 85/5, பிக்கறிங்ஸ் ரோட், கொட்டாஞ்சேனை,

கொழும்பு - 13.

தேசத் தொண்டன்

மாதப் பிரசுரம்

THESA - THONDAN

(Monthly Edition)

மலர் 1

REGISTERED AS A NEWSPAPER IN CEYLON

இதழ் 6

அதிபருரை

எழுத்தாளர்கள்

மனித வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய சாதனங்கட்கெல்லாம் முக்கியமாயுள்ளது "பாஷை" என்னுள் திறவுகோலாம். பாஷை என்பது, எழுத்துப் பாஷை, பேச்சுப் பாஷையென இருவகைத்து. அவ்விரண்டலுள், "எழுத்துப் பாஷை"யானது, வசன நடை, செய்யுணடையென இருவகைத்தாக இயங்குகின்றது. எழுத்துப் பாஷையினை இயக்குவோன், "எழுத்தாளன்" எனப்படுவான். இயந்திரங்களை இயக்குவாரது வன்மையானது, பலதரப்பட்டிருப்பது போன்று, எழுத்தாளர்களது வன்மையும் தாரதம்மிய முடைத்தாகவே யிருக்கின்றது. வன்மையில் மாத்திரமன்றி, எழுதுங்கதிலும் எழுத்தாளர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் பேதப்படுவர்.

ஆமையையொத்த, மந்ததாகதியில் வெறும் விழலுக்கு எழுதுவாருமுண்டு; மாதமொன்றுக்கு, காதவழி போகும் விகடராமன் குதிரைபோல எழுதுவாருமுண்டு; எழுந்த ஞாயிறு விழுவதன்முன், கம்பனைப் போன்று எழுதுவாரு கவி விழுக்காட்டி ருமுதுவாருமுண்டு; "இம்மென்னு முன்

னே எழுதுவாரு மெண்ணூறும், அம்மென்று லாயிரம் பாட்டாகாதா" என்ற காளமேகனை நிகர்த்து எழுதுவாருமுண்டு. எனவே, எழுத்தாளர்களது திறமை, பலதரப்பட்டதென்றுங்கூற்று மிகையேயன்று!

ஒரு நாட்டினது உயர்வு, தாழ்வு, முற்போக்கு, நாகரீகம் என்பவற்றிற்கு, அதன் பாஷையே மூலாதாரமான தென்பது அறிஞர்கள் கண்ட உண்மை. அங்ஙனமாயின், எழுத்துப் பாஷையின் சிருட்டி கர்த்தாக்களாகிய எழுத்தாளர்களே நாட்டுக்குத் தனி உத்தரவாதிகளாவர். அக்கருத்துப்பற்றியே, 'நெப்போலியன்' என்னும் பிரான்சிய தளபதி, ஓர் நல்ல எழுத்தாளன் எப்பொழுதும் குறை கூறுபவனும், கண்டிப்பவனும், புத்திபுகட்டுபவனும், அரசாக்கதிபதியும், தேசிய குருவுமாக இருக்கின்றனெனவும்; ஆயிரம் நாட்டித் தலைகளைக் காட்டிலும், அவனது பத்திரிகைகள் அஞ்சுத்தக்கனவென்றும் நன்றாக விபரித்துக் கூறியிருக்கின்றான். "ஒரு நாட்டின் பெருமைக்கு, அங் குள்ள எழுத்தாளர்களே மூலகாரணமாவர்" என, பண்டிதர் ஜோன்ஸன் என்னும்

பெரியாருங் கூறியுள்ளார்.

எழுத்துப் பாஷையானது வசன நடை, செய்யுணடையென இருவகைத் தாமாறு போலவே, அந்நடைகளிலெழுதுவோரும் வசன நடை எழுத்தாளர், செய்யுணடை எழுத்தாளரென இருவகையினராவர். இயல், இசை, நாடக மென்னும் முத்தமிழ்ப் பகுப்புக்களும் வசனநடை, செய்யுணடை யிரண்டிலும் எழுத்தாளர்கள் மூலமாக இயங்குவனவாம். இவ்விரு நடைகளிலும் எழுத்துப் பாஷையினை இயக்கி நிற்குமெழுத்தாளர்கள், நூலாசிரியர், உரையாசிரியர், பத்திரிகாசிரியரென வெவ்வேறு பெயர்களைப் பெறுவர். இவருள், வசன நடையிலெழுதுவோர் வசன நூலாசிரியரும்; செய்யுணடையிலெழுதுவோர் பாவலர் அல்லது கவிஞர்களுமாவர்.

இவையிங்ங்னமாக, பொதுவாக நூலாசிரியர்களுையிட்டும்; சிறப்பாகப் பத்திரிகாசிரியர்களுையிட்டும் சில ஆராய்வதே இவ்வதிபருரையினது ஒரு பாற்கோடா நோக்கமாகும். ஒரு நாட்டின் பெருமையானது, அங்குள்ள எழுத்தாளர்களிலேயே தங்கியுள்ளதென்னும்போது, அந்நாட்டின் சிறப்பென்னும் கோபுரத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில், அவர்களது சிரத்தையும், சிரமமும், ஆராய்ச்சியும், அறிவும், ஆற்றலும், தியாகமும் இவ்வளவிற்கென இலகுவில் எடுத்தோதந்தாரத்தனவன்று! கடலினது பேராமுத்துளமிழ்ந்தி, ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துக்களையும் பொருட்படுத்தாது, குடைந்து, சுளியோடி, தருவி, ஆய்ந்து அங்குள்ள முத்தினங்களை வாரியளளி, வெளியேறிக்கொணர்ந்து உலகுக்கு வழங்கும் சுளியோடிகளைப் போன்றும்; நறுமணங்கமழும் நந்தவனத்தின் கண்ணையுள்ள நானாவித மலர்களையும் அன்றலர்ந்த ஞானே கொய்தெடுத்து, கோவையாக்கி, மாலைசமைத்து வழங்கும் மாலைகாரர் போன்றும்; முககனிகளோடு சர்க்கரையினையும் ஒக்கக்கலந்து, மக்கட்கூட்டி வளர்த்தெடுக்கும் மாதா போன்றும்; கண்டுமபாலுங் கலந்து பருக்கி, வருத்தநீர்க்கும் மருத்துவன் போலும்; பத்தியங்காதது, பாலினைப் பெருக்கி, பரிவுயிக்குத்து, பாலகர்க்கூட்டி, பசுநோய் தீர்க்கும் பத்தினி போன்றும் இன்னோனை வேறு

பலப்பல போன்றும் எழுத்தாளர்கள் இருந்துள்ளனர்; இருக்கற் பாலாவர்! அங்ஙனமின்றேல், அம்மம்மி மாவில்லாதார் கூழினை விரும்பும் பெற்றித் தாகுமன்றே! இலக்கியம், இலக்கணம், இசை, நாடகம், இதிகாசம், புராணம், சுகாதாரம், வைத்தியம், உளம், சடம், தாவரம், இராசாயனம், இயந்திர மாதியாம் கலைக்கடல்களை பெல்லாம் ஓயாதும், உறங்காதும், தூங்காதும் சிரமமென்னும் பலவையின் மேலுட்கார்த்திருந்து; “ஆராய்ச்சி” என்னும் மத்தினையிட்டிகுடைந்து; கடையுங்காலெழுந்து திரண்டுவரும் நூல்கள், பத்திரிகைகளாகிய வெண்ணையக் கட்டிகளை, எழுத்து என்னுந் தங்கச்சட்டுவத்தாலள்ளியள்ளி உலகினுக்கூட்டுந்திறனும் பரிபக்குவமும் வாய்ந்த எழுத்தாளர்கள் அமிழ்தினுமினியரும், அருமருந்தையருமாவர். அத்தகையார், நாட்டின்கண்ணே தலைவிதித்துத் தாண்டவமாடும் ஊழல்கள், ஆபாசங்களைக் கண்ணுதும் போதெல்லாம், சுயநலமே குடி கொண்டார் போன்று சும்மா இரார்! மானத்தைக் காப்பதே அவர்கட்கு வரிசையும் தோற்றமும் மாபுமாகும்! வயிறு வளர்க்கைக்கு, மானமழிவது அவர்கட்கு இன்னாத தொன்றாகும்! “கொடுங்கோன் மன்னர் வாழும் நாட்டிற், கடும் புளி வாழும் காடு நன்றே” என்பாரொப்ப, நாட்டினை யகன்று, காட்டினைச் சேராது, நாட்டினிலிருந்தே, நூல்கள், பத்திரிகைகள் மூலமாக, கொடுங்கோன்மையைக் குறைகூறி, கண்டித்து, இடித்துரைப்பர். அரசநெற்க்கு வேண்டிய அறநெறிகளை பெல்லாமெடுத்துக் காட்டுவர். காட்டும் முறைமையில், நாட்டின் குரவர்கள் போன்று, “மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன்” என்னுமுண்மையினை வற்புறுத்தி நிற்பர். இங்ஙனம் நாட்டு நலத்திற்காகத் தியாகஞ் செய்து நிற்குமெழுத்தாளர்கள்— நூல் வல்லார், கவி வல்லார், பத்திரிகை வல்லார்—தமது பிராணையுமே, சேவைகளைத்தில் ஒரு தயாக அர்ப்பணிக்கச் சிறிதேனும் பின்னில்லார்!

உண்மை எழுத்தாளர்களைப்பற்றிய நிலைமை இவ்வாறிருக்க, இன்றைய எழுத்தாளர்களுள் அநேகர் அதற்கு முரண்பாடுடையோராக இருப்பது புத்திசித்தமுடைய எவர்க்கும் நன்கு புல

னாகும். கண்டபாவனையிலெழுதுவார் ஒருபுறம்; கஞ்சிக்காக எழுதுவார் மறுபுறம்; பொறுக்கியெழுதுவார் வேறொரு புறம்; நகர, னகர; ளகர, முகர; ரகர, நகர பேதா பேதங்கனையறியாது மனம் போனபோக்கிலெழுதுவார் இன்னொரு புறம்; வழியைத் தவறி, மொழியைப் பெயர்த்து, பழியைச் சமந்து, அழியா மொழியை அழிப்பாரது சேட்டையும்; திசைச் சொற்களைச் சமைக்கணக்காய்க் கொட்டிக் கிளறிக் கலந்தெழுதுவதால், "இருந்துங் செடுத்தான் செத்துங் கெடுத்தான்" என்பதுபோல, நிகழ்கால, வருங்கால சந்ததியினர்க்கு மயக்கும் மலைவும் சம்பாதித்து வைப்பவரது கொடுமையும் எண்ணவோ நெஞ்சம் பதறுகின்றது! இம்மட்டன்றி நூல்களைப் பொறுத்த மட்டில், ஆன்றோர் கூறிய புநுடார்த்தங்கள், மதங்கள், அழகுகள், உத்திகள், ஒத்துக்களென்பவற்றுள், எகையுமேகானேம்! பஞ்சுமில்லை, இழையுமில்லை, நூலுமில்லை, பெண்ணுமில்லை, கையுமில்லை, கதிராமில்லை! கவிகளை நோக்குமிடத்து, யாப்புமில்லை, அணியுமில்லை, உப்புமில்லை, புளியுமில்லை மாவுமில்லை, காயுமில்லை, கனியுமில்லை, பூவமில்லை, நிழலுமில்லை! வெண்பா என்பது, பண்பாடின்றி. மண்பா வாகி, மளமளப்பாக அச்சூர்தியேறி அமருகின்றது. கவித்துறை என்பது, நலித்துறையாகி, 'ஓ' வில் முடிந்து ஒலமிடுகின்றது. வீருத்தம் என்பது, பொருத்தமின்றி, வருத்தந் தந்து, திருத்தம் வேண்டி நிற்கின்றது. காரணங்கள் தாமெவையோவெனின், அன்றேபோல அரங்கேறாமையும், வெட்டுங்குட்டும் அறுப்புமில்லாமையுமே என்க!

எழுத்துவன்மை படைத்த எழுத்தாளர்களாய் வரக்கிடைப்பது, வரப்பிரசாதங்களுளொன்றே யாகுமன்றி மற்றப்படியன்று! ஆம்! கருவினிற் கருவேராடு தோன்றி, இயற்கை வன்மை வாய்ந்தார்க்கன்றி, எழுத்தாளராய் வருதல், இடைப்பட்ட உழைப்பாற் சம்பாதிக்கவோ; எழுந்த மானத்தில், கண்டபாட்டிலமையவோகூடிய தொன்றல்ல. அது பிறப்புரிமையைச் சார்ந்த ஓர் சிறப்புரிமை! காமுறுதல் யாவார்க்கும் பொது நாட்டமே! இரதியும் காமுறுகின்றாள்! இருளியும் காமுறுகின்றாள்; மன்மதனுங் காமுறுகின்றாள்; அண்ணகனுங் காமுறுகின்றாள்! எனினும்,

இவ்விருவகைக் காமுறுதல்கட்டும், முரண்பாடு மிகமிக உண்டன்றோ! வேண்டற்பாலன பெற்றாராகிய இரதியும் மதனும் போல அவையற்றாராகிய இருளியும் அண்ணகனும் அதே பெற்றித்தாய்க் காமுறுவதென்னல் மடைமையும் பொருத்தமின்மையுமே ஓடலாம், ஆனால், எல்லா எருதுகளுமோடக்கண்டு, இருகால் நொண்டியும் ஓடலாமா! இழைக்கலாம், ஆனால், பத்தரை மாற்றுப் பசும் பொன்னிற்போல, கஞ்சத்தகடாகிய காக்காய்ப் பொன்னிலும் கல்லிழைக்கலாமா! எழுதலாம், கையுண்டு; கடுதாசியுண்டு; கதிரையுண்டு; மேசையுண்டு; அச்சேற்ற ஆளுண்டு; அடுக்குண்டு; எல்லாமே உண்டு! எனினும், மொழியுணர்ச்சியற்று, மொழியைக் கெடுக்கும் பான்மையில் எழுதல் தகுமா! அங்ஙனஞ் செய்து இறுமாப்படைதல், "தாய்க் கொலை" யென்னும் படுதுரோகத்தின் பார்படுமன்றோ!

எழுத்தாளர், வல்லாளராயின்; எழுதுவன, நல்லனவாயின்; அவற்றைப் படிக்கக் கடமைப்பட்டோர், தமது கடமையை உணர்ந்து, ஆர்வமும், மதிப்பும், அபிமானமும், ஆதரவுங் காட்டுவாராயின், ஆ! எவ்வளவு பாக்கியம்! எவ்வளவு பெருந்தன்மை! போலி எழுத்தாளராகி, கேலி எழுத்தாளர் மலிந்துள்ளதால், விழுத்தாளர்க்கேயன்றி, எழுத்தாளர்க்கு இன்று போதிய இடமில்லை! கீழை நெகிழ்ந்து, மேலை மகிழ்ந்து, இரண்டுங் கெட்டு, இருதலைக் கொள்ளி எறம்பு போன்று இடர்ப்படுவோர்க்கு, எழுத்தைக் கண்டதும், கழுத்துக் கயிற்றைக் கண்டாலொப்ப, கலக்க மேற்படுகின்றது. எழுத்தாலுலகூட்டி, எழுத்தால் நாடாண்ட, எழுத்தாளர்களைப் பேணி ஆதரித்த பிரபுக்களினதும், வள்ளல்களினதும் காலம் பிறழ்ந்து போனாற்போல, இன்றைய எழுத்தாளர்கட்கு மங்கு திசை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அவர்களது திருப்பணிக்கு, வேண்டாவெறுப்போடு வழங்கப்படுவது ஒரு காசு. ஒரு வேளை அதுவுமேயில்லை! பகிடிக்கும், பகட்டுக்கும், படத்துக்கும், நடத்துக்கும் பத்துக்காசு! தமிழ்விழா, தமிழ்மன்றம், இசைவிழா, இசைமன்றமென்றெல்லாம் மளமளப்போடு வாய்ப்பறையறந்து திரிவர். அவற்றின் முதற்காரணராகிய எழுத்தாளர்களும், அவர்களது எழுத்துக்

களும் (நூல்கள்—பத்திரிகைகள்) குறுக்கி
டும்போதோ, “ஓய்யாரக் கொண்டையாம்
தாழ்ப்பூவாம் உள்ளே மேயுமாம் ஈரும்
பேனும்” என்பது போன்றும்; “வார்த்தை
அலங்காரம் வாழைக்காய்க்கு உப்பிலலை”
என்பது போன்றும் வெறும் லோபிகளாய்,
வாய்ப்பந்தல் மாத்திரமிடுவோராய், பச்சைத்
தண்ணீரிற் பலகாரஞ் சுட நிற்பர்! என்னே
கேவலம்!

“தனித்தமிழ்” என்னுந் தொடர் மொழி

யிலுள்ள, “தனி” என்னும் அடையானது,
“ஓப்பு உயர்வு அற்ற” என்னும் உயர்வு
சிறப்புப் பொருளைக் கொண்டிருந்த காலம்
மாறி, இன்றைய தமிழ் மக்களுட் பெரும்
பாலரிடையே, “ஆருமற்ற,” “ஆகாவற்ற”
“தன்னந்தனியான” என்னும் பொருளினையே
கொடுத்து நிற்கின்றது. அருந்தமிழ்த்
தாயே உன்னைப் பரிபாலிக்கும் எழுத்தா
ளர்க் கிரங்கி, உன்னை மறந்து நிற்கும் மக்
கட்கு அபிமானமும் புத்துணர்வுமுண்டா
கப் போதிக்க மாட்டாயா!

தமிழ்த் தாய்

தேடிய தேட்டம்

(அகவல்)

அதர்

நன்கொடைக் காணிகள், நகை நட்டுக்கள்
ஆகிய இவற்றுடனம்மே! உனக்கு
தவப்பயனாகித் தாணியி லுதித்துப்
புலமை வாய்ந்த புதல்வர்கள் புதல்விகள்
பாடுபட்டிராவும் பகலு முழைத்துத்
தேடி வைத்திட்ட தேட்டமு மதிகமே!
நலப் பதிகஞ் சேர் சிலப்பதிகாரம்,
அகமகிழ் தரு சீவக சிந்தாமணி,
சித்தலை யான்செய் செம்மணி மேகலை,
குண்டல கேசி, குறிவளையா பதி,
ஆகுந் காவியமைந் துடன் மேலும்
பத்துப் பாட்டு, பகரெட்டுத தொகை,
எண்ணவரும் பதினெண் கீழ்க் கணக்காம்,
சங்கமிவர்ந்த தங்க நூல்களும்;
அரும்பெரு நாரை, அரும்பெருங் குருகு,
பண்புறு பஞ்ச பாரதீயம்,
தாள சமுத்திரம், சச்ச புடவெண்பா,
ஏரிசை நுணுக்கம், இந்திர காளியம்,
பஞ்ச மரபு பதினாறு படலம்,
ஓதமிசைச் செய்யுட் னேறக் கோவை
என்னுஞ் சிற்சில இசைத்தமிழ் நூல்களும்;
பாத சேனா பதீயம், பாதம்,
முறுவல், சயந்தம், முக்கிய குண நூல்,
இசை நுணுக்கா, இந்திர காளியம்,
பஞ்ச மரபு, பாங்குறு மகத்தியம்,
நன்மதி வாணர் நாடகத் தமிழ்நூல்,
திரிபுர விசயம், சிறந்த செயிற்றியம்,
அமிர்த மதனமது போன்றனவும்
ஆகிய நாடக வரிய நூல்களும்;

போற்றிடு வில்லி புத்தா ராழ்வார்
செய்த பாரதம், சிறந்த நடைதம்,
கற்றோ ரிதயங் களித்துத் துள்ளக்
கம்ப நாடன் கவினுற் செய்து
தாணிக் கீந்த தங்க ராமாயணம்,
பெரும் புகழ் படைத்த அரும் புகழேந்திப்
புலவன் செய்த பொன் நளவெண்பா,
குவை குவையாகக் குவிந்து கிடக்கும்
அந்காதீத் தொகை, அருங்கோவைத் தொ
கலம்ப வகைகள், நலம்பெறு சந்தக் [கை,
கவிகள், துறைகள், கலிவெண்டாழிசை,
சமய குரவர் சமைத்த பன்னூல்கள்,
பிரபந்தங்கள், பெருந் திருமுறைகள்,
வேத சித்தாந்த விளக்க நூல்கள்,
சேக்கிழார் முதலோ ராக்கியுள்ள
புராணச் சமைகள், புலவோ ருரைகள்,
பிற்காலத்துப் பிறந்த பல்லோர்
திருத்திப் புதுக்கிச் சேர்ப்பவை சேர்த்தே
ஆக்கி யளித்த அருமணி நூல்கள்
ஆகிய இவையும், அடங்கா திவற்றுள்
எஞ்சி நிற்பனவு மெல்லா முனக்கு
மக்கள் தேடி வைத்ததேட்டம்மே!
அம்மே! நீ பெரு மதிஷ்டசாலி!
பாக்கியசாலி! பார்த்தோர் கியக்கப்
பிள்ளைகள் பெற்ற பெரும் புண்ணியவதி!
நீயுமுன் பெயரும், நினது மக்களும்,
மக்கள் தேடிய மாபெருந் தேட்டமும்,
வாழி! வாழி! ஊழி, ஊழி,
வாழி! வாழி! வளம்பெற வாழியே!

சுழநாட்டுத் தமிழ்ப் பெரியார்கள் :

சகல கலாபண்டித சிரோன்பணியாகிய, உடுப்பிட்டி திரு. கு. கதிராவேற்பிள்ளை அவர்கள்

(அதிபர்)

யாழ்ப்பாணம், பதின்மூன்று பெரும் பகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள், வடமராட்சிப் பகுதியுமொன்று. இவ்வடமராட்சியானது கட்டைவேலி, பருத்தித்தறை, உடுப்பிட்டி என்னும் மூன்று கோயிற்பற்றுக்களைக் கொண்டது. அவற்றுள், உடுப்பிட்டிக் கோயிற்பற்றைச் சேர்ந்த பல்வேறு குறிச்சிகளும், “வல்லுவெட்டி”யில், மலைமீசைத் தீபமோ! கலங்கரை விளக்கமோ என அதிசயிக்கத்தக்க ஓர் பெருங் குடும்பம் ஒல்லாந்தராட்சிக் காலத்தே நிலவியது.

அக்குடும்பத்தின் அதிமுது பெரியார், கபற்றின் சந்திரசேகர முதலியாராவார். அவர் மஹா பெரிய பாண்டித்தியம் படைத்தவர்; “சிறலிங்கு தூது” போன்றதாக, “நொண்டிப்பாட்டு” என்னும் நூலினை எழுதியவர்; ஒல்லாந்தரது ஆட்சிப்போது, நிகழ்ந்த வன்னிநாட்டுக் கலகங்களை யெல்லாம் தமது செல்வாக்கு, நாட்டாண்மை, நடப்பு என்னும் போயுதங்கள்ளால் அடக்கி, மிகமிகப் பிரசித்தி பெற்று விளங்கியவர்; அவரது குடும்ப சரிதம், இலங்கைக்கு விஜயஞ் செய்த ஓர் இந்தியக் கவிஞனால், குறவஞ்சிவடிவிற்பாடி அவருக்கு அர்ப்பணஞ் செய்யப் பெற்றுள்ளது “புரங்கா நாடகம்” எழுதியவராகிய குமாரசுவாமிப் புலவரும்; புலவரேயாகிய முத்துக்குமாரு முதலியாரும்; வள்ளியம்மை யென்னும் மாது சிரோணமணியும் அவரது தவக்கணிகளாவார்.

அவ்வள்ளியம்மை யென்பாரை, சந்திரசேகரமாப்பாண முதலியாரின் புதல்வராகிய, கதிர்காமபூப முதலியார் திருமணஞ் செய்து, குமாரசுவாமி முதலியாரைப் பெற்றெடுக்கும் மாபெரும் பாக்கியத்தையும், நல்லதிஷ்டத்தையு மடைந்துள்ளார். எனவே பாவன்மை, பாண்டித்தியம், செல்வாக்கு, நாட்டாண்மை, நடப்பு, அதிகாரம், அரசாங்க சலுகையாதியன ததுப்பிய

பெருமாபென முன்னர் கூறியுள்ளதினுண்மை கண்கூடாயிற்று!

1816-ம் ஆண்டில், அமெரிக்க கிறிஸ்தவ குருமார் யாழ்ப்பாணத்திற் கால் வைத்த போது, அவர்களை நல்வரவேற்று, உபசரித்து, ஆதரித்த பெரியாரும்; தமது சொந்த நிலமாகிய “ஊரிக்காடு” என்னும் பெருங்காணியை அவர்களுக்கு நன்கொடையாக வழங்கிய பெருந்தன்மைவாய்ந்த பெருவள்ளலும் நமது அந்தக் குமாரசுவாமி முதலியாரேயாம்! கருவினிலேயே, திருவொடமைந்தவராகலின், அவர் தமது பதின்மூன்று வயசுக்கு முந்தியே, பெருங்கலைஞரும், சுவைநிரம்பிய பெருங் கவிஞருமாய்த் திகழ்ந்து நின்றார்.

புண்ணியமணியகாரனின் புதல்வியாகிய, சிவகாமிப்பிள்ளை யென்னும் உத்தமியானை மணந்து, சபாபதி முதலியாரையும் நமது கதிராவேற்பிள்ளை அண்ணலையும் புத்திராகப் பெற்றார். சபாபதி முதலியார் 1884-ல் இறந்து போக, தகுதியான முறையில், சந்ததி தழைப்பதற்காக நமது பிள்ளையார் எஞ்சியிருந்தார். குமாரசுவாமி முதலியார் 1874-ம் ஆண்டு, டிசெம்பர் மாதம் 30-ம் திகதியன்று, தமது 83 வயசு நிரம்பக் காலமாயினர். தமது புலமைக்குச் சான்றாக விளங்குமாறு, “இந்திர குமாரசுவாமி” “அருளம்பலக் கோவை” என்னும் இரண்டினுடனே, வேறுமூல காகியங்களைச் செய்து வைத்துள்ளார்.

புலவர் இறந்த பின்பு, கைமை விரதம் பூண்டிருந்த அவரது உத்தம பத்தினியார் இரூபத்தேழு நல்லாண்டுகள் வாழ்ந்து, 1901-ம் ஆண்டில், தமது 102 பராயத்தில், பாகதியடையலானார். நிற்க

1829-ம் ஆண்டு உடுப்பிட்டியில், தமது பெற்றாரது இல்லத்திற் பிறந்த நமது கதிராவேற்பிள்ளை, இளமையிலேயே சாந்தம்,

தயவு, ஆதரவு, கடமையிற்கண், கல்வியிற்கண், விண்பொழுது கழியாமையாதிய நல்லிலக்கணங்களுடனே நன்கு வளர்ந்தார். ஒரு பொழுதேனும் கோபத்திற்கு இடங்கொடாமலும்; கெட்ட சகவாசமென்பது கிட்டடிக் கே இல்லாமலும்; தந்தைக்கேற்ற தகைசான்ற மைந்தனாகி, தந்தையிடத்திலே பே தமிழைக் கற்றுப் பாண்டித்தியம் பெற்றார். பதினாந்து வயசில், பல அறிஞர்கள் முன்னிலையில், இராமாயணத்துக்கு விருத்தியுரை கூறிய பெரும் புகழ்ப்படைத்தார். வல் வெட்டியிலுள்ள கிராமப் பாடசாலையிலே யே முதன்முதலாக ஆங்கிலக் கல்வி கற்றார். 1841-ம் ஆண்டு, அதாவது தமது 12 வயசில், வட்டுக்கோட்டைச் செமினறியிற் சேர்ந்தார். அது அக்காலத்தில் தென்னிந்தியா, இலங்கை இரண்டினதும் திலகம் போன்றதெனவும்; “அதென்ஸ்” எனவும் தனிப் பெருமையோடு துலங்கிநின்றது. அங்கே அப்பொழுது, கனம் பண்டித ஹொயிஸிங்ற்றன் (Rev. Dr. Hoisington) என்பவர் தலைமைப் பேராசிரியராயிருந்தார். ஊரிக்காட்டை உபகரித்த பெருந்த கையா ரது அருந்தகை யென்றாக்கும்! செமினறியின் விதிகளுக்கு விலக்கான விசேஷ மரியாதைகளும் சலுகைகளும் கதிரைவேற்பிள்ளையவர்க்கு அளிக்கப்பட்டன. பழுத்த சைவத்து, தாவர போசனக் குடும்பத்தவராகையால், செமினறி விடுதிக்குப் புறம்பாக, சமையலும், தங்கு மறையும், தக்க சௌகரியங்களும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டன.

அத்தகைய சகல சுகபோகங்களையும்துப வித்தவராய், தமது ஆறு வருடப் படிப்பையும் பூர்த்தி செய்து 1847-ம் ஆண்டில், உயர்தர வகுப்பிற் சேர்ந்தார். அதேகாலத்திலேயே, கிறிஸ்து மதத்தைத் தழுவி; “உவமைன்” (Wyman) என்னும் பெயரைப் பெற்றார். கல்விக் களஞ்சியங்கள் எனப் போற்றப்பெற்ற திருவினராகிய பிறெக்கென்றிய், டான்வோத், கனம் மைஸ், உடுவில் ‘ஸி’ முதலானோர் இவரது உயர்தர வகுப்புக்களின் ஆசிரியர்களாயிருந்தனர்.

“உப்புப்புளியற்றதும், கவ்வைக்குதவாத துமாகிய இன்றைய போலிக் கல்வி போலாகாது, ஆணித்தரமான அசற் கல்வி யூட்டிய செமினறியில் தமிழ், சமஸ்கிருதம், லத்தீன்,

கிரீக், ஹீப்றா, ஆங்கிலம், வானசாத்திரம், தர்க்கசாத்திரம், எண்கணிதம், அட்சரகணிதம், கேத்திரகணிதம், முக்கோணகணிதம் முதலிய பலப்பல கலைநூலுங் கசுடறக்கற்று நிரம்பிய அறிஞரானார்.

“அபாணவாயு அடிக்கடி பறிந்தது” என்பது போன்ற சில்லறைச் சிறுவாக்கியங்களைக் காணும் மொழிபெயர்க்க முடியாமல், முட்டுப்பட்டுத் திக்குமுக்காடி இன்றைய உலகம் நிர்ச, சிவஞான போதம், சிவப்பிரகாசம், சத்துவக் கட்டளை யாதியாம் கடினமான, சித்தாந்த சமயநூல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த பெரும் பணியில், நமது கதிரைவேற்பிள்ளையார், தமது இருபதாம் வயசிலேயே, கனம் பண்டித ஹொயிஸிங்ற்றன் ஐயாவர்கட்கு, பேராதரவு புரிந்துள்ளாரென்றால், இவரது பெருமை தான் இருந்தவாறென்னே!

1848-ம் ஆண்டில், செமினறிய் படிப்பை முடித்து, அங்கேயே ஆசிரியராக அமர்த்தப்பட்டார். முன்றாண்டு அங்கிருந்த பின்னர் 1851, ஜூலை 31-ல் யாழ்ப்பாணத்து உவெஸலியன் மத்திய கலாசாலை (Central College) யிற் சேர்ந்து நான்கு வருடம் நற்பணி ஆற்றி நின்றார். கனம் பண்டித பேஸிவல் (Rev. Dr. Percival) ஐயாவர்கள் மொழி பெயர்த்த, சத்தியத் திருமறைக்கு The Holy Bible) இவரது அத்தியந்த பேருதவி அதிகம் வழங்கப்படலாயிற் றென்பர். ருவ்பகதூர் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளை, செல்லப்பா பிள்ளை, ரெக்ட்ஜெட் என்போர் இவரது சகபாடிகளாவர்.

1853, மே மாதம் 6-ந் திகதி, திரு. கிறவதர் என்பாரது உதவியோடு, “Literary Mirror” என்னும் பத்திரிகை யொன்றை ஆரம்பித்து நடாத்திவந்தார்.

1855, ஏப்ரல் 24-ந் திகதி, யாழ்ப்பாண மத்திய கல்லூரியைவிட்டு விலகி, சுப்ரீம் கோட் அட்வக்கேற்றாய் வருவதற்காக, 1856-ம் ஆண்டு, கொழும்புக்குச் சென்று, தோமஸ் ரஸ்ட் (Thomas Rust) என்னும் ஓர் ஆங்கில வெள்ளைக்காரர்: பரிஸற்றரின் கீழ் மாணவனாக அமர்தார். இரண்டே இரண்டு ஆண்டுகட்குள், வேண்டிய சட்டக் கலைகள் யாவையும் திட்டவட்டமாய்க் கற்றுத் தேறி, அதியற்புதகரமான சித்தி

பெற்ற, 1858, மே, 5-ம் திகதியன்று சத்தி யப்பிரமாணஞ் செய்து கொண்டார்.

யாழ்ப்பாணத்து நீதிமன்றங்களில், அக் காலத்து, பரிஸ்தர்மார், அட்வக்கேற்றமாராக இருந்தமறே, முத்துக்கிருஷ்ணா, கூல்ட், நெல் என்பாரோடு போட்டியிட்டு, போது மட்டும் புகழ்மலை சூட்டினார்.

முப்பத்தைந்து வயது வரைக்கும் இவ ருக்கிருந்து கொண்டிருந்த கொடிய பல் வியாதி காரணமாய், 1864-ம் ஆண்டு, சென்னைக்குச் சென்று, வைத்திய சிகிச்சை பெற்றுத் திரும்பினார்.

தேச வழமைச் சட்டம்பற்றிய மிக ஆழ்ந்த அறிவினரும்; பொறுமையில், "சோக்கிறற்றீஸ்" எனப் பாராட்டப்பட்ட வருமாகிய இவர் (1858—1872) பதினான்கு ஆண்டுகளாக, அட்வக்கேற் உத்தியோகக் கடமைகளை நேராயும் சீராயும் ஆற்றினார். ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில், இவரிடத் துக்கற்றேர் பிள்வருமாறு:—

- 1 Sir. சாமுவேல் கிறெனியர்
- 2 புளீராசசிங்கம்—ப்ரெக்ற்றர்
3. T. M. தம்பு—ப்ரெக்ற்றர், நொத்தாரிஸ், சமாதான நீதிபதி, பொலிஸ் நீதிபதி
4. T. C. சங்கரப்பிள்ளை
5. பிலிப்பு பஸ்தியாம்பிள்ளை
6. அல்ஹெட்—ஹென்ஸ்மன்
7. சாம்பியன்

1862, செப்தம்பர் 2-ம் திகதி, அட்வக் கேற் கூல்ட் என்பவர் தொடங்கி நடத்திய, Freeman என்னும் ஆங்கிலப் பத்திரிகையானது, அதன் தீவிரவாதமும் கண்டனங்க ளுங் காரணமாக உண்மைப் பெரியார்களு க்கு வெறுப்பை உண்டாக்கியதால், பிள்ளை யவர்கள் அதைக் கண்டு 1863, வெப்பறு அறி 6-ந் திகதியன்று, "இலங்காபிரமணி" (Ceylon Patriot) எனப் பெயரிய, ஆங்கில வாரப் பத்திரிகை யொன்றை வெளியிடலா னார். அது, கடைசிப் பக்கம் தமிழோடும்; தேசவழமை, இந்து ரசாயனம், இந் து வைத்தியம், கல்வி, தமிழ்ச் சங்கீதம் என்னுந் துறைகளோடும் நடந்து கொண்டிருந்தது லீச்சிங், களம் கிர்னி ஐயரவர்களின் சிறந்த கட்டுரைகளைத் தாங்கி இரண்டு ஆண்டுக ளாய் நடந்து கொண்டிருந்த அப்பத்திரி கையானது, 1867-ம் ஆண்டு, Freeman

பத்திரிகையோடு இரண்டறக் கலந்து, சில் மன் ஜோன்பிள்ளை என்பவரை ஆசிரியராய்க் கொண்டு நடக்கலாயிற்று அத்தோடுகூட, சென்னை உயர்தரமன்ற வக்கீல் திரு. சவுற் தரநாயகம் பிள்ளை, தென் இந்திய கிறிஸ்தவ கவிஞர். வேதநாயகம் பிள்ளை, கற் விஸ்வ நாத பிள்ளை என்போரின் ஆதரவும் பெரும் பாலும் கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது. அங் னனமிருக்கும்போது, 1869-ம் ஆண்டில், முடிக்குரிய ப்ரெக்ற்றர் T. C. சங்கரப் பிள்ளையும், அதன் பின்னர், S. K. லோற் தன், ஜோன் காசிச் செட்டி என்போரும் முறையே அதை நடத்தினர்.

1872-ம் ஆண்டில், இலங்கைத் தேசாதி பதியாக இருந்த 'கிறெகறி' என்பவர், முதன் முதலாக யாழ்ப்பாணத்திற்கு விஜ யம் செய்த போதில், பிள்ளையவர்களின் ஒப்புயர்வற்ற திறமையை அறிந்து, அவரை சங்கீக்குமாறு, அங்கு மாகாண அதிபதியா யிருந்த துவைனம் (Twynum) துரை மூலம் ஊர்காவற்றுறையின் நீதிபதிப் பதவியை அளிக்கலானார். 1884-ம் ஆண்டில், கோடல் (Gordon) தேசாதிபதியின் உயரிய சிபாரி சின் பேரில், சி. சி. எஸ். என்னும் பட்டம் பெற்றார்.

தேசவழமையையொட்டி "விவாகஉரித் துக்களும் ஆதனஉரிமைச் சட்டமும்" எழு தும் வேலைக்கு பூரண ஆற்றல்வாய்ந்த தனி அறிஞர் இவரேயென நியமிக்கப்பட்டார். கலாபண்டிதர், ஆசிரியர், பத்திராதிபர், வழக்கறிஞர், நீதிபதியாகிய பல துறைகளி லும் விடி வெள்ளி போன்று விளங்கிய இவர், 1898-ம் ஆண்டில், உத்தியோகத்தி னின்றும் இளைப்பாறினார். இளைப்பாறியு மென்ன! ரிச்வே (Ridgeway) தேசாதிபதி இவரை, இலங்கை வித்யா பகுதிப் பாட தூற் சபையின் ஓர் முக்கிய அங்கத்தவராக் கினார்.

தமிழன்னைக்குவாய்த்த தவப்புதல்வராய் அவர் செய்துள்ள தொண்டு மாபெரியது! 1872-ம் ஆண்டில், சமஸ்கிருத தர்க்கசாத் திர தமிழ் மொழி பெயர்ப்பொன்றை, திரு த்தி அச்சிட்டார்; 1872-ம் ஆண்டில், அதன் இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிட் டார்; மூன்றாம் பதிப்பு, அவர் புத்திரரான நமது திரு. பாலசிங்கத்தாரால் வெளியிடப் பட்டது.

கருமமே சண்ணாயினேர், மெய்வருத்தம் பாராதும்; கண் துஞ்சாதும்; செவ்வியின் அருமை பாராதும்; அக்கருமத்தினை ஆற்று வாரன்றே! அதாகிசைய, பேரவாத்தாண்ட, இளைப்பாறிய பின்னரும் நமது பிள்ளையார் ஐந்து வருடக்காலம் இரவு பகல் பாராது, தமது அகராதிக்காக உழைத்துக்கொண்டிருந்தார். அந்தத் தமிழகராதி, சேந்தமிழ்ப் பத்திரிகையினதும்; மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க ஸ்தாபகராகிய பாண்டித்துரைத் தேவரதும் சென்னைப் பிரதம நீதிபதிபராகிய சுப்ரமணிய ஐயரதும் மனமார்ந்த பாராட்டுக்களைப் பெற்றதாகும். இவரது உழைப்பு, கடினமாகி, உடலுக்கு இளைப்பை யுண்டுபண்ணியதால், 1904-ம் ஆண்டு, வெப்ப அறியில், ஊரிகாட்டுக்கு, சிறிது இடமாற்றம் நாடிச் சென்றார். சென்மென்னை! தன்கடன் பணி செய்துகிடப்பதே என நன்குணர்ந்த இவர் தேசத் தொண்டே, சிறந்த தொண்டு என்பதை இறந்தும் மறக்க முடியாத இவர், ஊரிகாட்டிலும் தமது அகராதி வேலையைத் தொடர்ந்தே செய்து கொண்டிருந்தார்.

நலம் அறிவே குறைந்து கடும் வருத்தமாய், மேசையைகிட்டு, சாய்மனைக்கும்; அதனையும் கிட்டு, கட்டிலுக்கும் செல்ல வேண்டியவரானார். என்ன செய்யலாம்! நல்லார், வல்லார்; கற்றார், அற்றார்; பெரியார், சிறியார் என்ற பேதா பேதங்களை, இயமன் அறிவான!

வைத்திய நிபுணர்களாகிய சந்தியாகு, ஆறமுகம், ஹிச்சொக் முதலியோர் தனித்தும் ஒருமித்தும் படுக்கையருகில் விடுதி போட்டு, தங்களாலியன்ற வெல்லாம் செய்து பார்த்தனர். ஆயினுமென்! தமிழும், தமிழகமும், தமிழன்னையும் ஒருக்கே நின்று தவிக்கவிட்டு, 1904, ஏப்ரல் 14-ந் திகதியன்று, பிள்ளையவர்களது ஆய் பிரிய; புகழுடலம் நிற்க; பூதவுடலம் நல்லூர் வீட்டில் பின்னேரம் நான்கு மணிக்கு நடந்தேறிய சடங்குகளின் பின்னர், நான்கரை மணிக்கு, செம்மணி மயானத்தில் தகனஞ் செய்யப்பெற்றது!

1904, ஏப்ரல் 8-ந் திகதியன்று, உடல்

பிள்ளையவர்களது புகழுடலம் பல்லாண்டு வாழ்க!

இலங்கை—இந்திய இனத்துவக் காதை

(முற்றொடர்)

“ உறவி ளள் ”

- 31 தாயொடுபிள்ளைபோலச் சனசமூகத்து வாழ்க்கை நேயராய்ப் பெண் கொடுத்தும் நிரந்தரம் வாங்கல் செய்தும் ஆயமாயள வளாவி யன்று தொட்டின்று காறந் தியன வெவையுமினறித் திகழ்ந்தன பரதமீழும்
- 32 கன்றினுக்கிரங்கியூட்டுங் கறவையைப் போலவுப்போ டொன்றிய நாலெட்டென்னவுரை நடைப்பரிகாரங்கள் தென்றிசை நாவாய்மீதுஞ் செறிபுகை வண்டியூடுந் துன்றிடவீழுஞ் சேர்த்துத் துணைத்தது பரதநாடே!
- 33 புத்தனின் மதமென்றீழும் போற்றிடு மதமுமந்தப் புத்தனின் பிறந்த நாளும் புத்தவ மளித்த நாளும் புத்தயாத்திரிகட் கெல்லாம் புகலிடமளித்த நாளும் நித்தமுமலகம் போற்று நெடுப்புழிப் பரதநாடே!

- 34 சைவமாஞ்சமயமந்தச் சமயநற்கூர்வர் வேதங்
கைவருமாகமங்கள் கலைகள் சாஸ்திரம் புராணம்
உய்வருள் வழியைக்காட்டு முபநிடதங்களெல்லாம்
பொய்யறத் தந்தநாடு புனியினிற் பரதநாடே!
- 35 அணிமையிற் சீனம்பர்மா ஆபுகான் பலுக்கிஸ்தான்கள்
நனியிருக்கவும் பேணுது நயந்து தன்பிள்ளை நாடாந்
துணிவொடோர் முற்றம்போலத் தொன்றுதொட்டழித்
வணிகமே செய்தநாடு மாபெரும் பரதநாடே! [தோடு
- 36 கல்வியின் துறையாராயின் கல்கத்தா அலகபாத்து
நல்லிசைச் சென்னை காசி நலம்பெறு திருச்சி சேரும்
பல்கலைக் கழகமெல்லாம் பயின்றதா லீழமக்கள்
வெல்வியை யடையலானுர் மெய்யிதை மறுப்பார் யாரே!
- 37 கால்நடை வயித்யங்காட்டுங் கல்வி சோதிடம் மாந்தரீகம்
சீலர்களான பண்டைச் சித்தர்கள் வயித்யம் மேலும்
சால்புடைப் பரதநாட்டயஞ் சங்கீதஞ் சினிமாவெல்லாம்
கோலமாயீழ மக்கள் கொள்ளிடம் பரதநாடே!
- 38 பண்டிதன் புலவனென்றும் பாரதி வித்வானென்றும்
தண்டமிழ்க் கவிஞனென்றறந்தகு கவிராயனென்றும்
மண்டிய ஈழத்தார்க்கு மாண்பளித்தின்றுகாறும்
கொண்டயர்த்தீய நன்னாடு குறைவிலாப் பரதநாடே!
- 39 ஈழநாடெங்குங் காணுமெழின்மிகு சிற்பவேலை
சூழருங்கொத்து வேலைத்தொல் சிறப்பனைத்தந் தூய
வாழ்வுடைப் பரதமாதா வழியினில் வந்ததன்றி
ஏழ் பிறப்பினிலுமில்லை யிதற்கிதே சாட்சியம்மா!

(தொடரும்)

ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர்கள் :

யாழ்ப்பாணம் “நாவலர் கோட்டத்து” மகா வித்வான்

ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள்

(தொடர்ச்சிக் கட்டுரை)

திரு. வை. முத்துக்குமாரசுவாமி

பிள்ளை அவர்கள் செந்தமிழ் நாட்டிற்குப்
பொதுவாகவும், நமது தாய் நாடாகிய
ஈழத்துக்குச் சிறப்பாகவும் செய்த தொண்
டை நன்கு மதிக்க வேண்டுமானால் 19-ம்
தூற்றாண்டுக் கடைசியில் யாழ்ப்பாணக்
கல்வி நிலைமையைச் சற்றே ஆராய வேண்
டும். 1879-ம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம்
2-ந் திகதி நாவலர் பெருமான் பரமபாதம்

நண்ணினார். அதே ஆண்டில் சந்திரசேகர
பண்டிதரும் நாவலர் பெருமான் சென்ற
திசையே சென்றனர். 1880-ம் ஆண்டு
கார்த்திகை மீ 21-ம் திகதி சுதுமலை கால்
விசுவநாத பிள்ளை அவர்கள் விண்ணுலகு
புகுந்தனர். 1887-ல் நாவலரையாசின்
மருமகன் வித்துவ சிரோன்மணி ந. ச.
பொன்னம்பலபிள்ளை அவர்கள் இறைவன்

தாள்டி சேர்ந்தார். யாழ்ப்பாணத்திலே தோன்றிய மணிச்சுடர்கள் ஒவ்வொன்றாக மறைந்து விட்டன. ஆங்கில மோகப் பிரவாகம் புரண்டோடிய காலம் அது.

“நாவலர் அச்சுக்கடம்” நிறுவுதல்

நாவலரையா இறந்தபின் அவர் இருந்த இல்லம், அழிந்து விட்டது. அது தேடுவா

ரற்ற காணியாகக் கிடந்தது. அது “பறையரிபான் காடு” என்று பழைய உறுதிகளில் காணப்படுகிறது. இந்த இல்லத்தை முத்துத் தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் பெற்றனர். இதனை நாவலர் பெருமானின் பெயர் மங்காது துலங்குமாறு “நாவலர் கோட்டம்” எனும் இல்லம் அமைத்து, அதை அடுத்து

திரு. ஆ. முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை அவர்கள். (18-4-1858—3-11-1917)

1893ல் ஓர் அச்சகமும் அமைத்து “நாவலர் அச்சுக்கடம்” என்னும் பெயர் சூட்டினார். மேலும் 1893-ம் ஆண்டில் ஓர் வைத்திய சாலையும், புத்தகசாலையும் முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை அவர்களும் அவரது தம்பியார் வீரசிங்கம் பிள்ளையும் “உவாட் அண்ட் டேவீ” என்னும் பெயருடன் அமைத்து இருவரும் நடத்தி வந்தனர். இக்காலம்

புதிய தேசிய மறுமலர்ச்சியின் ஆரம்பகாலம் எனலாம். 1892-ம் ஆண்டில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் நடைபெற்றது. இந்த தேசியக் காற்று வட இலங்கையிலும் வீசினதுபோலும்!

1895-ல் பிள்ளை அவர்கள் சுன் றாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் உதவியுடன் குடாமணி நிகண்டு 1-ம் தொகுதியை

வெளியிட்டார். 1898-ம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் யாழ்ப்பாணம் நாவலர் கோட்டத்தில் இருந்து வைத்திய விசாரணி என்னும் மாதச் சஞ்சிகையை வெளியிட்டார். அதில் ஆங்கிலப் பெயர்களுடன் அவற்றிற்கு ஏற்ற வைத்திய பதங்களைத் தமிழில் வெளியிட்டார். வடமொழி நூல்களிலிருந்து சில வைத்தியக் குறிப்புக்களும், ஆங்கில நூல்களில் இருந்து சில குறிப்புக்களும் வெளிவந்தன.

1899-ம் ஆண்டு வைத்திய விசாரணியில் யாழ்ப்பாணம் தமிழ்ச் சங்கத்தார்களால் நடத்தப்பட்ட பரீட்சையின் அறிவித்தல் ஒன்று காணப்படுகின்றது. அக்காலத்திலே சைவப்பிரகாச வித்தியா சாலையின் கட்டிட வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் கால்

நூற்றாண்டிலே பிள்ளையார்களின் பணி.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதி தொடக்கம் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம் என்னும் வித்தியார் குழுவினர் சிறந்த தொண்டு தமிழுக்குப் புரிந்தனர். 1901-ம் ஆண்டு மே-மீ 24-ம் திகதி, பாலவனந்தம் ஜெயீந்தார்பாண்டித்துரைத்தேவர்நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்தை நிறுவினர். அவர் அவ்வாறு செய்ய முயன்ற பொழுது அதிலும் அதிக பழமையான யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம் எப்படி நடைபெறுகின்றது என்பதை விசாரித்தனர். மேலும் அச்சங்கத்துப் புலவர் சிகாமணிகளாக விளங்கிய புலோலித்வான் நா. கதிரைவேற் பிள்ளை, யாழ்ப்பாணம் நாவலர் கோட்டம் ஆ. முத்துத்தம் பிப் பிள்ளை, சுன்னாகம், அ. குமாரசுவாமிப் பிள்ளை, யாழ்ப்பாணம், வி. கனகசபைப் பிள்ளை முதலியோரை மதுரைத் சங்கத்தாரால் நடத்தப்பட்டு வந்த பண்டிதர், பாலபண்டிதர் முதலிய சோதனைகளுக்கு பரீட்சாதிகாரிகளாக நியமித்தனர்.

1901-ம் ஆண்டு மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் செந்தமிழ் என்னும் உயரிய ஆராய்ச்சிச் சஞ்சிகையை முதல் முதல் வெளியிட்டுள்ளனர். இதன்கண் தமிழ் நாட்டு இலக்கியம், சரித்திரம், இலக்கணம், புதைபொருள் சாசன ஆராய்ச்சி, சுகாதாரம், இயற்கை ஆராய்ச்சி, இசை முதலிய ஆராய்ச்சிகள் பல இடம் பெற்றுள்ளன. நமது இலங்கை

யில் இருந்து யாழ்ப்பாணத்துப் பெரியார் ஆ. முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை அவர்களின் கட்டுரைகள் செந்தமிழ் இதழ்களில் ஆண்டு தோறும் பலமுறை வெளிவரலாயின.

செந்தமிழ் 1-ம் தொகுதியில் வெளிவந்த “ஈழநாடும் தமிழ்ச் சங்கமும்” என்ற ஆராச்சிக் கட்டுரை மீண்டும் “தமிழரின் தொன்மை” என்னும் ஆங்கில தமிழ் பத்திரிகையிலும் வெளிவந்தது. இது திரவியமான கட்டுரை. 1-ம் பகுதியில், உலகில் உயர்ந்தார் யார்? என்பதும், 2-ம் பகுதியில் திருக்குறள் அதிகாரப் பிறழ்ச்சியும், 4-ம் பகுதியில் தமிழே அனேக பாஷைகளுக்கு இலக்கணம் கொடுத்தது என்பதும் சில தமிழ்ச் சொல் வழக்காறுகளும் வெளிவந்தன. (1903-1904) 3-ம் தொகுதியில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் பின்வருமாறு:- ஓரடித் தமிழ்ச் சொற்கள் - தமிழிலக்க வரலாறு, பன்னிரு மாசப் பெயர்கள், பாண்டவர் காலம், அசோகன் காலத்துக்கு முந்தியும் சிலாசாசனம் உண்டென்பது ஆதியன 4-ம் தொகுதியில் (1904-1905) கொழுவுந் தொன்னுசியும் பரியாயப் பெயர், கல்வி இன்பம் என்பனவும், 5-ம் தொகுதியில் (1905-1906) குமரியாறு, தமிழ் மொழி தூராணிய மொழியினமா? சிதம்பரப் பாட்டியல் என்பனவும், 6-ம் தொகுதியில் முதற் குறட்கருப் பொருள் என்பதும் வெளிவந்தன. 9-ம் தொகுதியில் இமயமலையும் கிறிஸ்தவர் சுவர்க்கமும் என்னும் கட்டுரைவும், 11-ம் தொகுதியில் தமிழ் நாட்டுக் குடிகள் பரதேசத்திற் படும் பாடுகள், திருமந்திரம், துனியும் புலவியும் என்னும் குறள் ஆராய்ச்சி, மனுநீதி கண்ட சோழர் காலம், முகவுரைப் பெயர்கள் முதலியன வெளிவந்தன. 12-ம் தொகுதியில் (1913-1914) “ஈழமண்டலப் புலவர்” என்னும் இவர் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்திலே செய்த சொற்பொழிவு வெளிவந்தது. இது சரலவும் சிறந்தது. ஈழமண்டலப் புலவர் வரலாற்றை முதன் முதல் எழுதி வெளியிட்ட பெருமை பிள்ளை அவர்களையே சார்ந்தது. மேலும் சம்பந்த மூர்த்திகள் காலம், தமிழ் எழுத்துக்களினது வடிவம் என்னும் பொன் போன்ற கட்டுரைகள் வெளிவந்தன. 13-ம் தொகுதியில் (1914-1915) அப்பர் தேவாரத்தாற் கொள்ளக் கிடக்கும் கீரனார் யார்? என்று

எங்கள் சிந்தனை சக்தியைத் தட்டி எழுப்புகின்றார்.

பிள்ளை அவர்களின் அபிதான கோசம்

1902-ம் ஆண்டு, பிள்ளை அவர்கள் அபிதான கோசம் என்னும் பல்வகைப் பொருள் பொதிந்துள்ள ஓர் சிறந்த நூலை வெளியிட்டனர். இதுவே தமிழில் முதன் முதல் வெளிவந்த கலைக் களஞ்சியம் என்று இலங்கைப் பல கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் சினகரன் ஞாயிறு இதழ் ஒன்றில் (1950 கடைசிப் பகுதியில்) அழகி இட்டுக் கூறியுள்ளார். பேராசிரியர் கூறவதாவது:— “அறிஞர் பலர் ஒருங்கு சேர்ந்து ஆற்ற வேண்டிய இப்பொறுப்பான வேலையைத் தன்னர் தனியே ஆற்றி முடிப்பேனென்று முயன்று நின்றனர் என்னே! இவரின் தமிழ் ஆர்வமும் மன ஓர்மமும்!..... இதிலே புராணம், இதிகாசம், இலக்கியம் முதலியவற்றில் இருந்து பொருளைத் திரட்டியெடுத்து அகரவரிசைப் படுத்தி வெளியிட்டனர். இதுவே தமிழில் முதல் முதலாக வெளியிடப்பட்ட கலைக் களஞ்சியம். இவரே தமிழில் கலைக் களஞ்சிய நூலை யாதற்கு வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளார். அகராதிக்கலைக்கிருப்பிடமாக விளங்கிய யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த இவர் இத்தகைய வேலையைத் தொடங்கி முயன்று களஞ்சிய நூலை வெளியிட்டது ஒரு வியப்பன்று.

அன்றியும் இப்பெரியாரின் நூலைப் பின்பற்றி வேறும் தமிழ் ஆர்வமுள்ள பலர் இத்தறையில் தொண்டாற்ற வந்தனர். அவர்களுள் சென்னை பச்சையப்பன் கலாசாலைத் தமிழ் ஆசிரியராக இருந்த ஆர். சிங்கார வேலு முதலியார் அவர்களின் தொண்டு குறிப்பிடத் தக்கது “இவ்வறிஞர் தொகுத்து வெளியிட்ட “அபிதான சிந்தாமணி” என்னும் நூலும் கலைக் களஞ்சியமாகும். இது முதல் முதலாக 1910-ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது.

இந்நாளில் சென்னைத் தமிழ்க் கழகம் ஒரு கலைக் களஞ்சியம் செய்ய முயன்று வருகிறது இது வெளியிடும் காலத்தில், தமிழிலே முதன் முதல் வெளிவந்த கலைக் களஞ்சியம் யாழ்ப்பாணத்திலே ஆ. முத்துத் தம்பிப் பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய அபிதான

கோசம்தான் என்பதை மறக்கவோ மறைக்கவோ மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறோம். கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்களால் சென்னையில் இருந்து எழுதி வெளியிடப்பட்ட தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் 2-ம் பாகம் பக்கம் 491 முத்துத்தம்பிப் புலவரது அபிதான கோசமும் இத்தகையதே என அபிதான சிந்தாமணி என்பதன் கீழ்க் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். முதன் முதலாக தமிழ் நாட்டாருக்கே கலைக் களஞ்சியத்துக்கு வழிகாட்டியாக அபிதான கோசம் என்னும் நூல் வெளிவந்தது. அபிதான சிந்தாமணி 1902-ம் ஆண்டில்; வெளிவந்தது 1910-ம் ஆண்டில் இஃது இவ்வாறு இருக்க அறியாமையாலோ வேறு என்ன காரணம் கொண்டோ இப்பெரியாருக்கு அளிக்க வேண்டிய தகுந்த இடத்தை அளிக்காமல் சென்றது வியப்பையும் கவலையையும் தருகிறது. இக்குறையை அடுத்த பதிப்பில் தீர்ப்பார் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அபிதான கோசத்தின் வசன நடை நாவலர் பெருமானின் நடையைப் போன்று செல்கின்றது. இதனாலேயே சிலர் இது நாவலரையாவால் எழுதப்பட்டது போலும் என்று சிலலாண்டுகளின் முன் ஐயுற்றனர். இந்த ஐயத்தை நாவலரையாவின் பெருமகன் த. கைலாசபிள்ளை அவர்கள் இந்து சாதன, மூலமாகத் தீர்த்து வைத்தனர். யாழ்ப்பாண ஆரிய திராவிட பாஷாபி விருத்திச் சங்கத்தாரின் அறிக்கையில் அவர்களுக்கு முன் தமிழ்த் தொண்டில் ஈடுபட்டுள்ள யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம் என்ன பணிகள் செய்துள்ளது என்பது தெளிவாக வில்லை எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அந்நாள யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கப் பெரியாராகிய ஆ. முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை அவர்கள் செய்த அபிதான கோசம் போன்ற நூல் ஒன்றே அச்சங்கத்தின் பெருமையை விளக்கி நிற்கின்றது அன்றோ? இந்த அறிவுக் கருவூலம் அரசாங்கத்தாராலே வெளியிடத் தக்க சிறப்பு வாய்ந்தது.

1903-ம் ஆண்டு பிள்ளையவர்கள் பாரதச் சுருக்கத்தை வெளியிட்டார். இது மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க தாபகரும் பாலவரந்தம் ஜெமிந்தாருமாயிருந்தவருமாகிய ஸ்ரீராஜ ராஜ பொ. பாண்டித்தரைத் தேவரவர்கள் திராவிட பாஷாபிமான ஞாபக சின்னமாகச்

சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இது இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் நாட்டிலே வெளிவந்த தலை சிறந்த தமிழ் வசன நூல்களில் ஒன்று, பாரதத்தின் அம்சங்களைத் திரட்டி சிறந்த செந்தமிழ் நடையில் பிள்ளை அவர்கள் அளித்திருக்கின்றார். லண்டன் சர்வகலாசாலையில் இது நீண்ட காலம் லண்டன் "இன்டர்மீடியர்" பரீட்சைக்குப் பாடப் புத்தகமாக வழங்கி வந்தது. பஞ்சாறிலும், மதுரையிலும் உபயோகிக்கப்பட்டு வந்தது. இலங்கைப் பல் கலைக் கழகத்தாராலும், தமிழ் ஆசிரியர் கல்லூரிகளிலும், எச். எஸ். சி; ஜி. சி. ஈ. உயர்ந்த வகுப்புகளில் உபயோகிக்கப் படுகற்கு ஏற்ற சிறந்த நூல். இதன் 4-ம் பதிப்பு 1947-ல் வெளிவந்துள்ளது.

1904-ம் ஆண்டு நன்னூல் இலகுபோதம் எழுத்ததிகாரமும், 1905-ம் ஆண்டு நன்னூல் இலகுபோதம் சொல்லதிகாரமும் வெளிவந்தன. வித்தியா மாணவர்கள் இதனை நன்கேற்றனர், அ. குமாரசுவாமிப்புலவர் இதற்கு அளித்த சிறப்புப் பாயிரத்தில் கூறுவதாவது:—

"செந்தமிழிற் பலணந்தி முனிவன் செய்த சிறப்புடைய இலக்கணமா நன்னூல் கற்போர் சிந்தை கொள நனி விளக்கியிலகுபோதச் செழும் பெயரோடுரை யொன்று செய்து தந்தான் செந்தமிழு மங்கிலமு நன்கு கற்றோன் செந்தமிழிற் பல நூல்கள் செய்தசீமான் புத்தியி...ன் மிகச் சிறந்தோன் முத்துத்தம்பிப் புலவனெனப்",

இன்று நாம் ஆங்கில-ஆங்கில-தமிழ் அகராதி உலகிலே சஞ்சரிக்கின்றோம் 1953-ம் ஆண்டு தொடக்க தாய் மொழி உயர்ந்த ஆந்தஸ்து அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்நாளில் ஏறக்குறைய 45 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஒரே முறையில் ஆங்கிலத்துக்கு ஆங்கிலப் பொருளும், தமிழ்ப் பொருளும் உள்ள அகராதிகள் இருக்க வில்லை. யாழ்ப்பாணமே அகராதிகள் தழைத்து வளர்ந்த சாசுவதி பீடமாக இருந்தது. பிள்ளை அவர்களுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணத்திலே, மானிப்பாய் அகராதி, கதிரைவேற் பிள்ளை மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க அகராதி, பேர்சிவல் ஆங்கில - தமிழ் அகராதி, வின்ஸ்லோ தமிழ் ஆங்கில அகராதி இருந்தன. பிள்ளை அவர்களுக்குப் பின்னர் சுவாமி ஞானப்

பிரகாசர் தமிழ் ஒப்பியல் அகராதி, ஆங்கில - ஆங்கில - தமிழ் அகராதி முதலியன ஆரம்பிக்கப்பட்டு சில பகுதிகள் அச்சவாகனம் ஏறின.

இந்த அகராதி சுத்த செந்தமிழிலே, பல்வகைப் பொருள்கள் மாபுத் தொடர்கள் முதலியவற்றுடன் காணப்படுகின்றது. இதன் 1-ம் பதிப்பு 1908-ம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இதன் முதலாம் பதிப்பு கலாயோகி ஆந்தக் குமாரசுவாமிக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இதன் 5-ம் பதிப்பு 1946-ல் வெளிவந்தது. இதன் 6-ம் பதிப்பு அண்மையில் 1953-ம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் வெளிவர இருக்கின்றது. இன்றுள்ள தாய் மொழியில் கல்வி கற்பிக்க வேண்டும் என்றும் நிலைமைக்கு இது அதிகம் நன்மை பயக்கும். ஈழநாட்டில் மட்டும் அல்ல, இந்தியா, மலாயா, தென்அபிரிக்கா-எங்கெங்கு தமிழ் நாட்டினர் இருக்கின்றனரோ அவ்வவ் இடங்கள் தோறும் இவ் அகராதியை இந்நாளில் மகிழ்ச்சியுடன் வாழவேற்றனர். அந்நாளிலும் இக்காலத் தேவைக்கு உகந்தவாறு அதிக சொற்களும் கொண்டு வெளிவருதல் சாலச் சிறந்தது. பிள்ளை அவர்கள் எழுதியுள்ள தமிழ் - தமிழ் - ஆங்கில அகராதிப் பிரதிகளும் உண்டு. அதை ஆதரித்து வெளியிட தமிழ் மன்னர் இருக்கின்றனரா? தமிழ் சங்கம் உண்டா?

1911-ம் ஆண்டு சென்னை கழகத்தார் இருந்த தமிழ்ப் பேரகராதியை எழுதுவதற்கு தமிழ் நாட்டின்கண் உள்ள பேரறிஞர்களை யெல்லாம் தேடி-தமிழ்ச் சொற்களைச் சேர்க்க முயன்றனர். அந்நாளில் அகராதிக் குழுத் தலைவர் சண்டீலர் அகராதிகளுக்கு இருப்பிடமாக விளங்கிய யாழ்ப்பாணத்துக்கு அனுப்பப்பட்டனர், அன்னார் யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ் அறிஞர்களாக விளங்கிய யாழ்ப்பாணம் நாவலர் கோட்டத்து ஆ. முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை அவர்கள், த. கைலாசபிள்ளை முதலியோரைச் சந்தித்து சென்னைத் தமிழ் பேரகராதி எப்படி தொகுக்கப்பட வேண்டும் என்று இப்பெரியோர்களிடம், ஆலோசனை கேட்டனர். மேலும் ஆ. முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை அவர்கள் அவர் பரமபதம் நண்ணும் வரையும் இப்பேரகராதியின் அச்சுத் தாள்களைச் சேர்த்து செய்து, பல புதிய சொற்களைச்

சேர்த்து, தமிழ்த் தொண்டாற்றி வந்தனர். சென்னைப் பேரகாதியின் முகவுரை ஆ. முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை அவர்கள் செய்த உதவி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது.

பிள்ளை அவர்கள் தேவாரங்களில் உள்ள சொற்களைச் சேர்த்து ஓர் அகராதி செய்ய முயன்றார்; அம்முயற்சி முடிவு பெறவில்லை. 1912-ம் ஆண்டில் பிள்ளை அவர்கள் யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் ஒன்றை வெளியிட்டனர். இதற்காக கால் நூற்றுண்டுக்கு மேலாக ஆகாரங்களை தேடினர். பறங்கிக்காரரும் ஓல்லாந்தரும் தமது கொடுங் கோன்மையைக் குறைத்தும் திரித்தும் எழுதியிருப்பதால் அது முழுதும் உண்மையெனக் கொள்ளப்போகாது. வைபவமாலை, கைலாசமாலை, வையையாடல், கடலோட்டுக் காதை முதலிய மூல நூல்களின் ஆதாரத்துடன் அந்நாள் வரையும் தொடர்ந்து எழுதப்பட்ட தேசிய சரித்திர நூல் இதுவேயாகும். பிள்ளை அவர்களுக்குப் பின்னர் கல்லடி வேற்பிள்ளை முதலியோர், “யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதியும்”, சுவாமி ஞானப் பிரகாசர் “யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனமும் முதலியார் இராசநாயகம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணச் சரித்திரமும் எழுதியுள்ளனர். நூலியற்றும் அருமை, நூல் இயற்றி னேரே அறிவர்! இந்நாள் இளைஞர்கள் யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் தெரிந்தவர் தொகை கைவிரல்களில் எண்ணிவிடலாம்! இந்த நூலை யாழ்ப்பாணம் ஆரியதிராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தார—தமது சோதனைகள் ஒன்றுக்கு உபயோகமாக்குவது நன்று அன்றோ? தேசாபிமானத்தை ஊட்டுவதற்கு நமது தேச மக்கள் நமது தேசச் சரித்திரத்தை அறிய வேண்டும். இதன் மூன்றாம் பதிப்பு 1933-ம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இந்நாளில் யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் எனப் பெறக்கூடிய நூல் இது ஒன்றே ஆகும்.

பிள்ளை அவர்கள் வெளியிட்ட இலகுபோத பாலபாடங்கள்—புதிய முறையில் பிரசுரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பிள்ளை அவர்கள் செய்த பிள்ளைப் பாடத்தின் 59-ம் பதிப்பு வெளிவந்துவிட்டது. சிறுவர்களுக்கும், முதியோருக்கும் செந்தமிழை ஊட்டுவதற்கு இதைவிடச் சிறந்த இலகுவான நூல் வேறில்லை என்பது ஆசிரியர்கள் பற்பலரால் நன்றாக அறியப்பட்ட உண்மை.

இப்பால பாடங்கள் செந்தமிழ் சுவையுள்ளன.

பிள்ளை அவர்கள் பிற்காலத்தில் வெளியிட்ட நூல்களுள் சிறந்தது தேன்மொழி வரலாறு. இதன் 1-ம் பதிப்பு 1922-ம் ஆண்டு ஆ. வீரசிங்கம் பிள்ளை அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது. இது சபாபதி ராவலரின் திராவிடப் பிரகாசிகைக்கு அடுத்ததாக எழுதப்பட்ட தமிழ் இலக்கிய வரலாறு. இந்நாள் முறைக்கு திருத்தி அமைத்தால் இது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக்கு சிறந்த கைநூலாகும். இது இந்நாளை மாணவருக்கு மிகவும் பயன் அளிக்க வல்லது. இதுவும் அச்சுவாகனம் ஏற வேண்டிய நூல்.

பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய ஏனைய சிறிய நூல்கள் அனனிபெசன் அம்மையாரின் வரலாறு ராஜமணித்தியாலத்தில் அமெரிக்கா போய் யந்த அற்புத யோகியின் வரலாறு, இராம கிருஷ்ண மந்திரம், சந்திரகாசன் கதை பாண்டவர் வரலாறு புதிய இலகுபோத 4-ம், 5-ம் இலக்கணம் நன்னூல் பெயர் உதாரண விளக்கம் சிவிலியன்ஸ் தமிழ் இலக்கணம் வாக்குண்டாம், நல்வழி, முதலியனவற்றை இராமகிருஷ்ண மந்திரம் என்பது ஈர்டிகளால் எழுதப்பட்ட செய்யுள் நூல். இது பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஈழகேசரியில் வெளிவந்தது. பாண்டவர் வரலாறு சந்திரகாசன்கதை மாணவருக்கு மிகப் பயன்படுவன. கந்தரலங்காரத்தைப் புத்தரையுடன் பதிப்பித்தார். இப்பெரியார் 1917-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 3-ம் திகதி பூதஉடலை நீக்கினார். அவர் புகழ் உடல் இன்றும் அழியாமல் நிலவுகின்றது.

முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை அவர்கள் செய்த தொண்டுகளை தமிழர்கள் என்றென்றைக்கும் மறக்கவொண்ணாது. வாழ்நாளில் தமிழ்ப் பெரியார்களுடன் இராமநாதன் துரை, அருணாசலம் துரை போன்றவர்களுடன் தோழர்களாக விளங்கினார். அ. குமார சுவாமிப் புலவர், வ. குமாரசுவாமிப் புலவர், த. கைலாசபிள்ளை முதலிய புலவர் குழாத்தில் புலவர் சிகாமணியாகப் பிள்ளை அவர்கள் திகழ்ந்தார்.

முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை அவர்களின் அகராதி இல்லாத கலை பீடம் ஈழத்திலோ, தமிழ் உள்ள வேறு எந்த நாட்டின நூல்

நிலையத்திலும் கிடையா. நகரங்களிலோ, கிராமங்களிலோ பிள்ளைப் பாடத்தை உவந்து படிக்கும். உங்கள் பாலன் தொடக்கம், அகராதியைப் புரட்டும் உங்கள் முதியோர் வரையும் யாவருடைய மத்தியிலும், பிள்ளை அவர்களின் புகழ் வாழையடி வாழையாக திகழ்வதாக! காலமாகிய பிள்ளை அவர்கள்

பளிங்கு மண்டபத்தில் பவளம் பதித்தாற் போல இலங்குமாறு இறைவன் மலரடியை இறைஞ்சி நிற்கின்றதைவிட வேறென்ன செய்ய வல்லேன்! தமிழுக்கு கலைக்களஞ்சியம் அளித்த முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை அவர்கள் புகழ் நீடுழி வாழ்க!

சுகாதாரப் பகுதி: **தேகாப்பியாசம்**
“ சிரஞ்சீவி ”

- 1 தேகாப்பியாசம் தினந்தினம் செய்வது தேகத்துக் காரோக்கியந்தருமே!
ஆகாத நீரெல்லாம் வேர்வையாகக் கழிந்தற்புதமான குணம் வருமே!
- 2 வேர்வை கழியக் கழிய உறுப்புகள் மெத்த இறுகிப் பெலனடையும் போர்வையாகவுள்ள தேகத்தின் தோலுமோ பொன்னிற மாமடி, சின்னம்மையே!
- 3 சொறி, சிரங்கொன்றும் வாராதநல்ல தூக்கம் வரும் துயர் சேராது வறிய சோம்பல் பறந்திடுமுற்சாகம் வந்திடுங் கேளடி வள்ளியம்மே!
- 4 மந்த புத்தியெல்லாம் மாறிவிடும் பல தொந்தங்களுமே தொலைந்துவிடும் சிந்தனை யோசனை நல்ல புத்தி யெல்லாம் வந்தனையும்டி, வள்ளியம்மே!
- 5 இரத்த மெல்லாம் நல்ல சுத்தியாகும் நுரை ஈரல் பெலன் கொண்டுதான் விரியும் சுத்தமான உடலாகிடுங் காமாளை சோகையும் மாறிடும் சுந்தரியே!
- 6 பேசி, தசைநார், நரம்புகள் யாவுமே பெலன் கெண்டு முறுக்கேறிவரும் போசனத்தில் நல்ல ஆசை வருமிந்தப் புத்தியைத் தட்டாதே, பொன்னம்மையே!
- 7 மூச்சுப் பெலமாகும் மூளை விரிந்திடும் முட்டினைப் பெல்லா மகன்றுகிடும் பேச்சுத் தெளிவுடன் ஞாபக சக்தியும் பெருகுந் தங்கையே, பொன்னஞ்சி!

- 8 நெஞ்சத் துடிப்பெல்லாம் நின்றுவிடும் நல்ல
நெஞ்சாயகன்று நிமிர்ந்துவிடும்
பஞ்சியென்று சொல்லி விட்டுவிடாமலே
பண்பாயுடலைப் பயிற்சி செய்யே!
- 9 தேகாப்பியாசம் நீ செய்து வந்தாற் சல
ரோகம் வராது வண்டி குறையும்
போகங்க ளெல்லா மனுபவித்துக் காலம்
போக்கலாம் பாரடி பாக்கியமே!
- 10 ஆட்டி யசைத்தப்பியாசஞ் செய்யாவிடின்
அங்கம் முழுதுஞ் சதாப்பிடித்து
நாட்டுமுருக்க மரம்போற் சுகமின்றி
நாசமாய்ப் போமடி நாகம்மையே!

இலக்கியப் பகுதி:

பண்டைத் தமிழகத்தாரின் பொழுதுபோக்குகள்

பண்டித, க. மயில்வாகனன்

அன்று நானும் அன்பர் ஒருவரும் கல்கி
சை ஊரின் அணிமையில் உள்ள கடற்கரை
க்குச் சென்றிருந்தோம். ஆங்கன் ஒரு சார்
தூய மணற் பரப்பில் அமர்ந்து கொண்டு
இயற்கை அன்னையின் எழில் நயங்களை எல்
லாம் நயந்து கொண்டிருந்தோம். மேலைப்
புறத்து மாந்தர் பலர் கூட்டங் கூட்டமாகத்
தம் அன்புக்குரிய காதலியரோடு 'செறு
நரும் விழையுஞ் செயிர்தீர் காட்சிச்' சிறு
ரோடும் உலாவுவதையும், அன்பு மீதூர
உரையாடுவதையும், நெடுங் கடல் பாய்ந்
தாடுவதையும் பார்த்தோம். அன்பர் வேத
னை மிகுந்த குரலில், "நண்ப! மேலைப்புலத்
தோர் வாழப் பிறந்தவர். எவ்வளவு அரு
மைபாக அனுபவிக்கின்றார்கள். பொழுது
போக்குகின்றார்கள். நந்தமிழரோ வாட்டுத்
துறவு பேசி வாழ்நானே வீண் நாள் ஆக்கு
கின்றனர். என்ன மடமை" என நொந்து
கொண்டு கூறினார். ஏதோ தமிழினம்
இன்று அல்லற்படுவது உண்மைதான்.
ஆனால் பண்டைத் தமிழரின் இன்பனுக்கும்
நல்லாறுகளை-பொழுது போக்குகளை நீயிர்
அறிந்தால் இங்ஙனம் கூற முற்படார் என்று
சொல்லிவைத்தேன் யான்.

தமிழகத்தார்த மக்கென அமைந்த தனி நா

கரிகமும் பண்பாடும் படைத்தவர். இன்பம்
என்பது எல்லார்க்கும் பொது என்று கண்
டவர். எவ்வெவ் வழிகளால் இன்பம் துகர
இயன்றதோ அவ்வவ் வழியெலாம் நாடி
நின்று இன்பம் துகர்ந்தவர். தனித்து வாழ்
வதனை ஒருபோதும் விரும்பாதவர். கூடி
அளவளாவி - நெஞ்சு கலந்து - வாழ்வதில்
ஒரு தனி இன்பம் கண்டவர். இவ்வாழ்
வையே இன்ப விளையாட்டென்ற கருதுப
வர். கேவலம் உடலோம்புதல் ஒன்றினையே
குறிக்கோளாகக் கொண்டவர் அல்லர்;
ஐம்புல இன்பமும் ஆர்த்துய்த்தவர். அவர்
வாழ்க்கை முழுதும் சுவை ததும்பிக் கிடந்
தது. நாட்டில் ஐனம், புத்தம் முதலிய
மதங்கள் புகுந்த பின்னர்தான். இன்பத்தை
ஒதுக்கி வைக்கத் தலைப்பட்டனர். இறை
வழிபாட்டிற் கூட ஆடல் பாடல் முதலிய
வற்றைப் பண்டைத் தமிழர் புகுத்தியதிலி
ருந்து ஆரா இன்பமே அயர் தம் குறிக்
கோள் என்பது தெள்ளிதிற்புலனாகின்றது.

பண்டைத் தமிழகத்திலே இன்பப் பொ
ழுது போக்குகளுக்கு வாய்ந்த இடங்க
ளாக - களரிகளாகக் - காவிரி, தன் பொ
ருளை, ஆன் பொருளை வையையேபோலும்
யாறகளும், இருகாமத் தீணையேரி போலும்

குளங்களும் திருமருதந்துறைக் காவேபோலும் காக்களும் பிற இயற்கை எழில் தவழும் பதிகளும் விளக்க முற்றிருந்ததாக அறிகின்றோம். பரிபாடல் கலித் தொகை பட்டினப்பாலை அகநானூறு புறநானூறு முதலிய தொகை நூல்களில் இவற்றைப்பற்றிய அரிய குறிப்புகள் நிரப்ப வருகின்றன.

இனி இவ்விடங்களில் நடைபெறும் பொழுது போக்குகளை நோக்குவோம். இற்றை நாளில் நடைபெறும் களியாட்டு விழாக்களிலும் எத்தனையோ உயர்ந்த இன்ப விழாக்களைப் பண்டையோர் நடாத்தினர்.

கார் காலம் ஆயதும் வையைப் பேரி யாற்றில் வெள்ளம் கரைபுரண்டு ஓடும. அதன் இருகரைகளும் பெரிய மலைகள் பேனறிருக்கும்; வெள்ளம் மலையில் இருந்து வேங்கை முதலிய மரங்களை வேரோடு அடித்துக் கொண்டு வருபு; பார்வைக்குப் புனலாறு போன்றல்லாது பூவாறுபோல் தேனறும். வையைப் பேரி யாற்றில் வெள்ளம் பெருகிய கென்றல் தண்டமிழ் நாட்டுப் பாலருக்கென்ன இளைஞருக்கென்ன முதியருக்கென யாவருக்கு, ஒரே ஆனந்தமும் உற்சாகமும் பொங்கி வழியும்.

மக்களெல்லாம் ஒருங்கு திரண்டு கொண்டு பலவகை வாசனங்களில் ஏறிகொண்டு ஆற்றங்கரையை அடைந்து உடுவர். தமமுடன வண்ண நீர் வீசும் கருவிகள், புலகு நீர் வீசும் துருத்திகள், பனி நீர் வீசும் கொம்புகள் கிடைச்சியாற செய்த மிசுவைகள் முசலிய எல்லாம் கொண்டு சேர்வர். நீராடி முடிந்த பின் குடுகற்குப் பூவும், பூசுதற்குச் சந்தனமும் வையைக்கு ஆராதனைப் பெருநாமம் கொண்டு செல்வர். ஒருவர் இருவரல்ல, பல்லாயிரம் பேர் வந்து சேருவர்.

அங்கு இவர்களின் களியாட்டமோ வெகு பிரமாதமாக இருக்கும். மானினம் நானும் மங்கையர் ஒரு புறம் நீராடுவர். ஒருவரை யொருவர் தூரத்தி நின்று நீரை அள்ளி வீசுவர். மைந்தர்கள் வாழைத் தண்டைத் தழுவி நீந்துவர். சிலர் ஓடத்தல் ஏறித்திரிவர், சிலர் புனலோடும் திசைக்கு எதிராக நீந்துவர். அறிவதறியாச் சிறுமியர் கூட ஆற்றங்கரையில் ஆடல் புரிந்து விட்டு ஆற்றில் பாய்ந்து ஆடுவர். இளமக

ளிர் தமக்கு விருப்பமான ஆடவருடன்கூடி நீந்தி விளையாடுவர். அம்மம! எவ்வளவு அற்புதக் காட்சிகள். இவற்றை யெல்லாம் பரிபாடல் என்ற பழைய தமிழ் நூல் வெகு அழகாகக் கூறுகின்றது. இன்னும் ஆற்றங்கரைக் கண் சிறுமியர் பாவை கொண்டயர்தலும் அயர்வுதீர ஆறு பாய்ந்தாடலும் பெரு வழக்காகும் என்பதும் அறியக்கிடக்கின்றது.

நீராடி முடிந்தபின் நிழ்வுறும் இசை நடன விரந்து ஒன்றை மையாடக் கோவனார் எனும் புலவர் பெருந்தகையார் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றார். யாமும் மிடற்றுப் பாடலும் இசைந்து நின்றனவாம் சுருதியுடன் குழல்கள் ஒலித்தனவாம். முழவுகள் ஆர்த்தனவாம். தலைகோல் எனும் வரிசை பெற்ற ஆடல் மகளிர் நடனமாடுகின்றனர். எவ்வளவு குதூகலமான பொழுது போக்குகள். நிற்க இருகாமத்தினை ஏரி என்னும் இனபக்களரி காவிரி தன் நீரைக் கொண்டு சென்ற கடலோடெதிர்த்து அலைக்குடி சங்கமுடித்தயலாகிய பூயின் இதழவிழும் நெய்தற்கானலிடத்திருந்ததாகச் சிலப்பதிகாரத்தே கேட்கின்றோம். இங்கு ஆடவரும் மகளிரும் சென்று நீராடிப் பொழுது போக்குதல் பண்டைத் தமிழர் மரபாகும்.

திருமருதமுன்றுறைக்கா வையைக் கரையில் இருந்தது. அங்கு மருத மரங்கள் ஒங்கி வளாந்திருந்தன 'திருமருதோங்கிய வரிமலாக்கா' என்றும், திசை திசை தேனார்க்கும் திருமருத முன்றுறை' என்றும் பழந்தமிழ்ப் புலவர் புகழ்ந்து கூறுவர். இங்கு இன்பம நுகரும் நாள் என்று வருமென மகளிரும் மைந்தரும் காத்திருப்பர்.

இற்றை நாளில் கடல் அணி மையிலுள்ள பெரிய நகரங்களில் வாழும் மக்கள் நூயிற்றுக்கிழமைகள் தோறும் கடற்கரைக் கண் சென்று தங்கிக் கடலாடுதலைப்பார்க்கின்றோம். கடலாடுதல் தேக நலத்திற்கு ஏதுவாய் என்று நாகரிக மாந்தர் கூறுவர். பண்டைத் தமிழர் கடலாடு தலைச் சிறந்த பொழுது போக்காகக் கொண்டிருந்தனர்.

கடலாட வருவோர் கடற்கரையில் புண்ணை மாததடியில் அழுக்கற்ற மணல் பரந்த நிலத்தில், சித்திரப் படாம் கொண்டு பந்தல் அமைப்பர், எல்லோரும் வைகறைப் பொழுதிலே தமது இன்பப் பொழுது போக்

கிற்குப் புறப்படுவர். இடம் பிடித்தற்காக கிரைந்து வந்தெய்துவர். மக்கட்கூட்டம் அதிகமாக இருக்கும். வந்தவர் தம்முடன் பலவித வாத்தியங்களையும் கொண்டு வருவர், வந்து ஆனந்தமாடப் பொழுது போக்குவர். உலோச்சனா என்னும் புலவர் பெருமானார் எக்காலத்தும் வருமானத்தினால் குறைவற்றது—நெய்தல் நிலமென்று போற்றுவர்.

மாங்குடி கிழார் எனும் புலவர் பெருமானார் கடற்கரையில் நடைபெறும் அரிய நிகழ்ச்சிகளை வெகு அழகாகக் குறிப்பிடுகின்றார். மகளிரும் மைந்தரும் கடற்கரையின் கண்ணே ஆடியும் குடியும் பொழுது போக்குகின்றனர். “இரும்பினரின் குரும்பை நீரும் பூங்கரும்பினை தீஞ்சாறும்” உண்டுகளியிக கடல் பாய்ந்தாடுகின்றார்கள். புண்ணை மாங்குளோடு தாழைகள்ளாடுமபிணித்துக் கட்டிய ஊஞ்சல்களில் ஆடியும் பாடியும் பொழுது போக்குகின்றனர். இரவும் பகலும் தங்கிப் பொழுதைக் கழிப்பர். கடற்கரையிலிருந்து ஆடல் புரிவதற்குப் போராவல் மக்களிடையே உருந்தது. ஒரு பொழுதேனும் கடற்கரையில் ஆடல் புரிய சமயம் வாய்ப்பின அதைப் பெரிதாக மதித்தனர்—தண்டமிழ் மாந்தர்.

தமிழகத்தில் சில ஊர்கள் இன்பப்பொழுது போக்குகளுக்கென்றே அமைந்திருந்தன. அவை உழகிய மாடி வீடுகளை உடையனவாய் இராது. சிறு குடிவெட்டு கூடியிருப்பினும் சென்றுறைவார்க்கு பேரமைதியையும் இன்பத்தையும் தருவனவாகும். அன்றியும் ஒருநாள் தங்கி இருந்தால் மற்றநாள் தம் பதியையே மறக்கச் செய்யும் இயல்பினவாம. இதனை,

“நிலாவின் இலங்கு மணன் மலி மறுகிற்
புலாலஞ்சேரி புலவேய் குரபபை
பூரென வுணராச் சிறுமையொடு நீருடுத்து
இன்ன உறையுட்டாயினும் இன்பம்
ஒருநாள் உறைந் திசினோர்க்கும்
வழிநாள் தமபதி மறக்கும் பண்பின்
எம்பதி”

எனவரும் அகநானூற்றுப் பகுதிகள் நன்கு விளக்கும்.

பொழுதுபோக்கிடங்களில் பலவகையான தின்பண்டங்கள் கிடைக்கும். மனதிற்குப் பிடித்த தின்பண்டங்களை வாங்கியுண்டு பசிமுலாம். சில இடங்களில் வெண்சோற்றினை அயிலை மீன் கறியுடன் வழங்கியதாகவும் கேட்கின்றோம்.

வாழ்க தமிழ் மொழி! வாழிய தமிழினம்!

மாதர் பகுதி:

குழந்தையின் உணவு

(ஆசிரியை: ஜேன் தங்கம்மா சுப்ரமணியம்)

ஆசிரியை: என்ன, மீனாட்சி! கேயி ஹக்கா போய் வருகிறாய்?

மீனாட்சி: ஆம்மா! இந்தக் குழந்தைக்கு நேர்ந்த ஒரு பேர்த்திக் கடன் செய்து விட்டு வருகின்றேன். இங்கே பாருங்கள்! இந்தப் பச்சைக் குழந்தைக்கு மாறி, மாறி இந்த மாதிரி தேகமெல்லாம் அகந்து கொண்டே இருக்கிறது. பிறந்த மூன்றே மூன்று மாதம்; இதற்கிடையில், செய்யாத மருந்தே இல்லை ஆம்மா!

ஆசிரியை: இது ஒரு பொல்லாத கார்பன் ஈயாதி இதைத்தான், “செங்காப்பன்” என்று சொல்வார்கள்; உன்னிலும் குற்றமில்லை; குழந்தையிலும் குற்றமில்லை; இதெல்லாம் உணவானுண்டாகிற வியாதி!

மீனாட்சி: ஐயோ, ஆம்மா! இந்தப் பச்சைப் பாலுக்கு நானென்ன மாவை, மணலை; கிழங்கை; முழங்கை; பிட்டை தோசைபைப் போடச் சொன்னேனா! குடிச்சால் ஒரு சொட்டுப்பால், மறப்படி சும்மாதானே ஆம்மா!

ஆசிரியை: என்ன பால் கொடுக்கிறாய் மீனாட்சி? தாய்ப் பால்தானா? அல்லது, வேறேதும் பால் வகையா?

மீனாட்சி: எனக்கென்றால், பால் ஒரு தளியுமில்லையம்மா! நாங்களெல்லாம் தாய்ப் பால் குடித்து வளர்ந்ததாய்! அதுவும், ஒரு மாசும், ஒரு வருஷமல்ல! மூன்ற வருஷச் செரிபால் குடித்தே திரண்டு ஆளாகிறோம்! இந்தக் காலம் இப்படியாய்ப் போச்சே! இதற்கு நாங்களென்ன செய்யலாமம்மா!

ஆசிரியை: அதசரி! இந்தக் காலம் உதுமாக்கிராமல்ல, பொதுவாக, எல்லாம் அடிதலை மாற்றற்கானே! அதிசயக்க, குழர்கைக்கு பின்னை என்ன உணவு கொடுக்கிறாய்?

மீனாட்சி: வேறென்னத்தையம்மா கொடுக்கலாம்! நாலு பேரையும் போல, நாமும் ஒத்த ஓட வேண்டியதாகானே! மெக்கத்திறர், திறமென்று பத்திரிகைகளில் சிளம் பரப்படுத்தகிறார்கள்ல்லவா! அவைகளைத்தான் வாங்கிக் கொடுக்கிறோம்.

ஆசிரியை: பிடரிப் பக்கத்தால் மூக்கைத் தொடப் பார்க்கிறதாய்; அதிசயப் பிரசங்கஞ் செய்கிறதாயல்லாமல் கேள்விக்கு நேர் மறுமொழி சொல்லுகிறாயில்லையே மீனாட்சி!

மீனாட்சி: எனம்மா நீங்களும் அறிந்து தானே இருப்பீர்கள்! லக்ற்றேஜென், அலன் டெரி, மெலின்ஸ்லூட், நெசில்ஸ்லூட், மோல்த்றெட் மில்க், கௌஅன்கேற் இவைகளைத்தான் மாறி மாறிக் கொடுக்கிறேன். அவர் வாங்கிவந்து போடக் கடன்; கரைத்துக் கரைத்து, போத்தலில் விட்டு நான் பருக்கக் கடன்; இதுதான் மாசாகி!

ஆசிரியை: அப்படிச் சொல்வென் சங்கதியை! நீயாகத் தேடி விலை கொடுத்து வாங்கி வைத்திருக்கிற வியாதிக்கு, ஒன்று மறியாத குழர்கை என்ன செய்யும்! மற்ற யாருந்தான் என்ன செய்யலாம்!

மீனாட்சி: எனம்மா, அப்படிச் சொல்லுகிறீர்கள்! இந்த உணவுகள் கொடுக்கக் கூடாதா?

ஆசிரியை: மீனாட்சி, நான் ஒரு பாடசாலை ஆசிரியை; நான் சொல்வதைக் கவ

னமாய்க் கேள்! உந்த உணவெல்லாம், வந்த உணவு; மந்த உணவு; சொந்த உணவு உன்னுடைய உணவுதான், குழர்கைக் கேற்ற சொந்த உணவு!

மீனாட்சி: அசென்னர்மா என்னுடைய உணவென்று எகைச் சொல்லுகிறீர்கள்? நான் உண்ணும் சோறு, கறி, பாண், பல காரங்களையா?

ஆசிரியை: இல்லை, இல்லை! விலைக்கு வாங்காத போக்கலும், விலைக்கு வாங்காத பாலும் உன்னிடமே சொந்தாயிருக்க, விலை கொடுத்து வியாதியை வாங்கி; உங்க வியாதியை, உன் குழர்கைக்கு உண்டுபண்ணினிட்டாயே! அதைத்தான் சொல்லுகிறேன் மீனாட்சி!

மீனாட்சி: நீங்கள் சொல்வதென்றமே எனக்கு விளங்கவில்லையம்மா, கௌவாக, வெளி வெளியாய்ச் சொல்லுங்கள்!

ஆசிரியை. நான் படித்த ஒரு பாட்டைச் சொல்லுகிறேன் கேள்:—

“அற்புதமாய் அண்டவர்தான்
அமைத்துவிட்ட தாய்ப்பால்,
அதைத்திரி உள்ளசெல்லாம்
ஐயோ, பொல்லா நோய்ப்பால்,
முற்பிதாக்கள் குடித்தாரத்த.
முதன்மையான காய்ப்பால்,
முடிந்துமையானம் போமட்டுர்,
மூலாதார முசற்பால்,
முக்கியமாய் அதைப் பெருக்கி,
முத்தமிட்டே ஊட்டு”

மீனாட்சி: பகடி பகடிபோல, விலைக்கு வாங்காத போக்கலும், விலைக்கு வாங்காத பாலுமென்று மிகவும் அநரையாகச் சொன்னீர்களம்மா! மெக்கச்சரி! தாய்ப்பாலை ஊறப்பண்ணி ஊட்டுகிறதென்றால் அதைப் படியம்மா?

ஆசிரியை: பனப்பழம், படைடு, ஓடிய லுணவு, பழவகை, சீரைவகை, மீன்வகை, பார்ளிக்கஞ்சி, பால் முதலிய பால் சுரக்கக் கூடிய உணவுகளை உண்டுவா, தன்பாட்டிலே, வேண்டியளவு பால் சுரக்கும்.

மீனாட்சி: அப்படிச் செய்து நல்லாய்ப் பாலுறினால், அதை நெடுகக் கொடுத்து வரலாமோ அம்மா?

ஆசிரியை: நெடுக என்றென்ன! பெற்று ஒன்பது மாதம்மட்டும் கட்டாயமாக, தாய்ப்பாலே கொடுக்க வேண்டும்; பல்முளைக்குமட்டும் தாய்ப்பால் கொடுத்து வந்தால், அது தேவாயிர்த்தத்துக்குச் சரியாயிருக்கும்; குழந்தையும் பருத்து, உரத்து, நல்லாய் வளரும்.

மீனாட்சி: அப்படியானால், ஒன்பது மாதத்துக்குப் பின்பு, என்ன உணவு கொடுக்கலாம்மா?

ஆசிரியை: தாய்ப்பாலுக்கு அடுக்க, இரண்டாவதாக உள்ளது பசுப்பால், அதைப் பக்குமாய்க் காய்ச்சி, ஒமத்திராவகர், அல்லது, சுண்ணாம்புச் திராவகம் கலந்து கொடுக்கலாம்; கிளிப்பினால், கற்கண்டு, சர்க்கரை சேர்த்துக் கொடுக்கலாம்.

மீனாட்சி: வேறம் ஏதாவது உணவு வகை சொல்லுங்களம்மா, அவைகளையும் அறிந்துகொள்வோம்!

ஆசிரியை:

(1) பழுங்கலரிசி மாளில், களி சுண்டிக் கொடுக்கலாம். இதற்கு, பனங்கட்டி சேர்ப்பது நல்லது;

(2) கற்கண்டு சேர்த்து, சவ்வரிசி காய்ச்சிப் பருக்கலாம்;

(3) பாளிக்கஞ்சி காய்ச்சி, வடி கட்டிக் கொடுக்கலாம்;

(4) இடை வேளைகளில், பனங்கட்டித் தண்ணீர், கற்கண்டுத் தண்ணீர் பருக்கலாம்.

மீனாட்சி: பிள்ளை, இந்தக் கரப்பன் எனம்மா, இந்தமாதிரி டெல்லாம் அளிக்கிறது?

ஆசிரியை: உனது உணவுப் பிழையும், குழந்தையின் உணவுப் பிழையும் இரண்டுஞ் சேர்ந்தபடியால், உந்தமாதிரி அக்கிறது.

வேப்பெண்ணையும் பனங்கட்டியும் சேர்த்து இடைக்கிடை 'குழந்தைக்குத் தீற்றி வை', கிரந்தியை வெட்டி, தப்பு'வாய் வயிற்றுலே போகும். அப்படி ஒழுங்காய்ப் போய்க்கொண்டு வந்தால், உந்தமாதிரி அகியல், பருக்கள், குட்டை ஒன்றமே வராத!

மீனாட்சி: பிள்ளையுடைய இறக்கத் தேகம், இந்த மாதிரி ஊதுகிறதென்ன! கெட்ட நீரோ அர்மா? அல்லது ஏதும் வியாதியின் கூறுதானே?

ஆசிரியை: கெட்ட நச்சு நீர்தான்! நீ கொடுக்கிற போத்தல்களிலுள்ள, மாஉணவு வகைகளிலேதான், உந்த மாதிரி தேகம் ஊதிப் பருக்கிறது; வெளிப் பார்வைக்கு, பிள்ளை நல்லாய்ப் பருத்துக் கொழுத்திரப்பது போலத்தான் தெரியும். ஆனால், அவ்வளவும் நோய்தான்.

மீனாட்சி: இப்படியென்றால், பிள்ளைக் தேகம் பழுதுவருமோ அர்மா?

ஆசிரியை: வராமல்! ஒன்றில் ஈழை வாயர்; அல்லது, கட்டாயம் சின்ன வயசிலேயே, சலரோகமுண்டா'குர். சளிக்குட்டு அதிகமாக ஒருப்பதிலேதான் தேகம் ஊதிப் பருக்கிறது, உதகர்மா, பூசனிக் காய், புடோலங்காய் போன்ற தேகந்தானே!

மீனாட்சி: கோப்பி, தேயிலை இடைக்கிடை கொஞ்சங் கொஞ்சம் பருக்குகிறேன். நிறையச் சினி போட்டால், நல்ல ஆசையாய்க் குடிக்கிறேன். அதிலே ஏதும் பிழையோ அர்மா?

ஆசிரியை: ஐயோ, மீனாட்சி, உனக்குப் புண்ணியங் கிடைச்சம்! உந்த இரண்டையும் மாத்திரம், குழந்தையின் கண்ணிலுங்காட்டாசே! உனக்குமே அது கூடாது! விட்டுத்தள்ளு!

உணவுப் பகுதி :

வாகு உணவு

(செல்வீ. சிறேஸ் பாக்கியலக்ஷமி B A.)

இக்கட்டுரையின் தலையங்கமானது வாகு, உணவு என்னும் இரண்டு சொற்றொடர்களைக் கொண்டிருக்கக் காண்கிறோம். அவற்றுள் முன்னையது இற்றைக்கு இருபத்தைந்து, ஈழப்பது ஆண்டுக்கு அப்பாற்பட்டோருக்கு அதிகம் நெருங்கிப் பழகிய பழையமையும்; இப்பாற்பட்டோருக்கு முற்றாகப் புத்தம் புதிய புதிய முடையதென்னலாம். எனவே, உணவு என்ற வரிசைக் கிரமத்தை யொட்டி, அதையிட்டு ஆராய்தல் சாலச் சிறப்பினதாகும்.

நெல், தினை, குரக்கன், சோளம் என்பவற்றைப் போலவே, 'வாகு' என்பதும் ஓர் உணவுப் பயிராகும். அஃதெனயி நய்பினும்; இது பெரும்பாலும் புல்லினத்தைச் சேர்ந்த தோர் பயிரே! இப்பயிர் நெடுங்காலமாகத் தமிழ் நாட்டிற் செய்கை பண்ணப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. நெல் முதலியவற்றைப்போல, உணவுப் பயிராக முக்கிய இடம் பெற்றிருந்தது. மழை வீழ்ச்சி குறைவான, மேட்டுப் பிரதேசங்களே இப்பயிர்ச் செய்கைக்கு வாய்ப்பானவை.

நெல், தினை, குரக்கன், சோளம் முதலியன வளர்வது போல், வாகு உவ்வளவு உயரத்தக்கு வளர்வதில்லை. இது ஒரு கட்டையான, சடைக்க பயிர். மேட்டு நிலங்களில், உயரே கா, கொத்தியோ வாகைச் செய்கை பண்ணலாம், விகைத்து மூன்று மாசுத்தில், இது கதிராகி, விளைந்து முற்றிவிடும்; கதிர்கள் மிகவுர் உடர்த்தியானவை. சாதாரணமாய், அளவி வெட்டுவது போலவே, இப்பயிரையும் வெட்டி, சூடாக்கி, போர்வைத்து, வசதிப்படி மாடு கொண்டு மிதித்தோ, அல்லது, காலால் மிதித்தோ, வைக்கோல் வேறு, தானியம் வேறுக எடுப்பார்கள். தானியங்கள் இரட்டைக்கோது, அல்லது, உமியை உடையன. புது நாசரீகம் தலை விரித்து ஆடத் தொடங்கிய பின், வாகைக் காண்பதும்; அதன் பெயரைக்காணுங்கேட்பதும் சத்த குணியமாகிவிட்டது!

எமது மூதாதைகள் யாவரும் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாய்த் சின்று பிழைக்க சிறு தானியங்களும், வாகு மிக விசேஷித்த இடத்தை வகித்திருந்த தென்பது கட்டுக்கதையன்று.

உழுதூண் சுவையை மறந்து, தொழுதூண் சுவையை விரும்பி, கண்மறைந்த பட்டின வாசிகளெல்லாம், சழித்து விட்ட சிறு காலியங்களும், முக்கியமாக, குரக்கனையும் வாகையுமே கடைசிக் கந்தாயத்தில், கையெடுக்கக் கும்பிட்டு, கடைகளிலும் நாடுகளிலும் சேமயுகின்றனர். "உப்பினாமை, உப்பன் மாண்டால் தெரியும்; உப்பினாமை, உப்பச் சமைக்கால், தெரியும்" என்னும் பழமொழிகளை நினைந்து தவிக்கின்றனர்.

தங்கள் மூதாதைகளுக்கு, கனகிலுமே வந்திராத சலரோகமுர், சலரோகக்கட்டும், முதலக பிளவையுர் தங்கட்கு வந்து விடனவேயென்று தலையை உடைக்கிறார்கள். சலரோகத்தக்கு வாகு ராசாயும்; கட்டுக்கும் பிளவைக்கும் குரக்கன் சுவாமியையும் கும்பிட்டுத் தேடுகிறார்கள். ஏன்! "செய்பாதது, செய்யக்கெடும்; செய்தது, விடக்கெடும்" என்பதை; மூதாதையரின் பாரம்பரியத்தை, பின்பற்றி நடந்தாலென்ன;

வாகு தானியத்தை கன்றாய்க் காயப் போட்டு எடுத்தது, குட்டோடு உரலிவிட்டுக் குத்த வேண்டுர், குத்தி நன்றாக உமியைப் போக்கிய பின், கிடைக்குர் அரிசி, பலகிதமான உணவுகளாக உபயோகிக்கப்படலாம். பச்சைக் குத்தாகக் குத்தி எடுக்கும் அரிசியில், சோறு, பிட்டு, பாற்சஞ்சி, பாற்சோறு, களி, அப்பம், கோசை, இடியப்பம் என, பல்வேறு உணவுப் பண்டங்கள் தயாரித்து உண்ணலாம். அவித்துக் குத்தி எடுக்கும் அரிசியைச் சோறாகவும் சமைக்கலாம்; வழத்து, இடித்து, தவிடாகவும் உண்ண

லாம். இப்படி உண்ணும்போது அது பசிக்கு உணவாகின்றது. வேண்டிய இனிப்பைச் சேர்த்து, விரிரா உண்டு கொள்ளலாம். தனிடோடு நில பாகலைத் தூள் செய்து, சேர்த்து சர்க்கையோடு உண்டு வந்தால், இரத்தஞ் சுத்தியாகுந். தேர்தின் தூர் நீர் வற்று ம்; சொறி, சிரங்கு, பாண்டு, காமானை தீரும். கைக் கண்ட மருந்த!

என்பு புண்களையும் கூடிய கிரைவில் மாற்ற வேண்டுமானால், வரகு சோறு உண்டு வரல் வேண்டும்; சலரோகமென்னுந் பொல்லாத நீரிழிவு நோயால் வளந் தபவருக்கு வரகுணவு ஓர் திவ் சிய சஞ்சீவியாக இருந்து வளுகின்றது. திரளாத பெண்களை, திரளப் பண்ணி, சுகம், பெலம், வலுவை உண்டாக் சுவசில், வரகு உணவுக்கு துணையிலையென்றே சொல்லலாம்!

வாகரிசிச் சோற்றை ஆக்கி, சூடு ஆறு முன் சத்தரிக்காய்க் கறியும் நல்லெண்ணெயுஞ் சேர்த்து உண்டால், உடம்பிலுள்ள நோ, நொடிகளெல்லாந் தீர்ந்து, ஆனைப் பெலனுண்டாகும். மேலும், வரகு சோறு, பிட்டு, கத்தரிக்காய்க் கறி, நல்லெண்ணெய் ஆகிய இந்த நான்கினையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துப் பிசைந்து தின்போர், வீ மனையும் வென்று, இயமனைப் பழித்து எதிர்க்கக் கூடிய திடசாத்திரமும் வலிமையுமுடையோராவது திண்ணம்.

வருணையோ, அல்லது, வேறெதுவுமோ, அது ஒரு புறமிருக்கட்டுந்! கூழுக்குப் பாடியாகிய நமது ஓளவைப் பிராட்டியானமே, மற்ற உணவுகளெல்லாவற்றள்ளும் மேலாக, "வரகு" உணவைப் புழங்குபாடியுள்ளாரென்னும்போது, இதன் பெருமைக்கு வேறு சான்றுகளும் வேண்டப்படுமா! பூதன் கொடுத்த புளித்த மோரைப்

புகழ்ந்த சந்தர்ப்பத்தில், இதன் கீழ்க்காணும் வண்ணம், வரகு சோற்றையும் சேர்த்து ஒரு சிலையிப் பாராட்டி யிருக்கின்றாரல்லவா!

"வாகரிசிச் சோறும் வழுதுணங்காய் வாட்டும் முாமுரெனவே புளித்தமோரும்—சாமுடனே புல்வேளுர்ப்பூதன் புழங்குது பரிந்திட்டசோ மெல்லாவலகும் பெறும்"

பிராட்டியாரின் கூற்றினை ஆராயுமிடத்து, வேறொரு இன்பகரமான உண்மையும் நமக்குப் புலனாகின்றது.—வரகு சோறும், மோருஞ் சேர்த்து, கரையலாக்கிக் குடித்தால், அதைநிட மதாமும் அருமையுமான தீன் வேறெதுவுமில்லையே இல்லையாகுந். நன்றாய்ப் புளித்த மோரே, சுகத்துக்கேற்ற தென்பது கண்டறிந்த உண்மை!

வழுதுணங்காய் = கத்தரிக்காய்.

வடிகட்டியில், நல்லனவெல்லாந் கீழ்போக, வண்டல்கள் மாத்திரம் மேலிப்பது போல, புது நாகரீக வடிகட்டியிலகப்பட்ட, வரகு முதலிய நல்லனவெல்லாம் கீழே போய்றிட்டன; வண்டல்கள் போன்ற தகர உணவுகளும் போச்சுணவுகளும், மாவினங்களுமே மேலேறிக் நிற்கின்றன!

பல்லாண்டு பழகி, பரப்பரையாக இருந்து, தமிழ் நாட்டை ஆதரித்த, தமிழ்முதாதைகளைப் பரிபாலித்த பாக்கிய வாகே! உன்னை மீண்டும் நல்வரவேற்ற, நாட்டிற் குடியிருத்தி, ஆசையோடு அபிவிருத்தி செய்தாலன்றி, பழைமை போல சீமிர்த்தலாவ உனக்கு இடமெங்கே! கொழுப்பும், பழிப்புந், தழுக்கும் மிஞ்சிய காலமாகையால், உன்னை முன்போல வைக்க வேண்டிய இடத்தில் வைப்பார்களோ, என்னவோ தெரியவில்லை! சுதந்திரமாம், என்னவோ பார்ப்போம்!

வைத்தியப் பதி:

கர்ப்பவதிக்குப் புத்திமதி

“ அகஸ்தியர் ”

ஓ, கர்ப்பவதியே! உனக்கு உணவு வெறுப்பு, அருவருப்பு. ஒங்காளம், தலைக்கிறுதி, மயக்கம் முதலிய கோளாறுகள் இருக்கின்றனவா? ஆம், அப்படியாயின், நீ ஒரு கர்ப்பவதியே என்பதை மறந்துவிடாதே! மேனி வெளிவது; தேமல் படருவது; முகம் வெளிவது; கண்கள் கறுப்பதும் இவையெல்லாம் கர்ப்பவதிக்குரிய அடையாளங்களே! உனது முகம் வெளுத்த, கண் கறுப்பானால், நீ மூன்று மாதக் கர்ப்பவதி என்பவம்; கருமடிபோல இருந்த உனது நாயகனது பேச்சு, உனக்கு வேம்பு போலக் கசப்பாகுமானால், நான்கு மாதமென்றும் (நான்காந்தன் மாதம், நாயகன் சொல்வோர்பாகி; அரை வயிறு குல் நிரம்பும் போது, ஐந்து மாதமென்றும் (அஞ்சாந்தன் மாதம் அரை வயிறு குலாகி); அடிவயிறு கனடியாயிருக்குமாயின், ஆறு மாதமென்றும் (ஆறாந்தன் மாதம் அடிவயிறு தான் கனத்து); இளைப்பு, களைப்பு, முட்டி, மூர்ச்சை, அலுப்பு, உழலை முதலிய பலவகையான கோளாறுகளுங் காணப்பட்டால், ஏழு மாதமென்றும் (ஏழாந்தன் மாதம் யாவும் வருத்தமதாய்); இருந்தால், கிடந்தால் திடீரென ஏழும்ப முடியாதாயின், எட்டு மாதமென்றும் (எட்டாந்தன் மாதம் இருந்தெழும்ப மாட்டாமல்); உடம்பு முழுவதும் உளைவு, குத்து, கைகாலசதி, விசேஷமாக இடுப்புனைவு முதலியன காணப்படுமாயின், ஒன்பது மாதமென்றும் (ஒன்பதாந்தன் மாதம் உடம்புனைவு உண்டாக்); இவ்வாறே உனது பிரசவகாலம் கிட்டிவிட்டதென்றும் அறிந்து கொள்! இக்கோளாறுகளை, புதிது புதிதாய்க் காணாம போதெல்லாம் பயந்து அவதிப்படாதே!

உன்னைக் கர்ப்பவதியென அறிந்து நீ சந்தோஷப்படுவதேடுகூட, கருப்பினியாக இருக்கும் காலத்தில், நீ கவனித்து நடக்க வேண்டிய, முக்கியமான சில விதிகளையும் முறைகளையும்பற்றி உனக்கு யான் கூறும் புத்தி மதிகளை நன்கு கவனித்து நட!

1. உனது கருப்பையானது, ஒன்பது மாதக் காலம் நுழந்ததைப் தாங்கிக் கொண்டிருப்பதனால், அக்காலம் முழுவதும் இயன்றமட்டும் ஆறுதலாயு; சந்தோஷமாயு; மனச்சமாதானமாயு இருப்பதற்கு வழி தேடிக்கொள்! கவலையை உண்டாக்கக்கூடிய எதற்கும் விவகார சூபமான படக்களைப் பாராதே! சண்டை, சச்சரவுகளில் ஈடுபடாதே! எதையுங் கண்டு பயந்து, ஏங்கிவிடாதே!

2. உன்னால் இயன்றமட்டும் வீட்டு வேலைகளிற் சிறிதளவேனும் நாள்தோறஞ் செய்து கொள்! அப்படிச் செய்வதனால், உனது உடலுக்கு அப்பிபாசமு; உறுப்புக் களுக்கு உறுதியுமுண்டாகி, சுகநிலை நனராக இருக்கும்.

3. “வேலைக் கள்ளிக்கு, பிள்ளைப் பராக்கு” என்பது போல, ‘கர்ப்பவதி’ என்ற சாட்டை வைத்துக்கொண்டு, உன் கடமைகளிலெதையுங் கைவிடாதே!

4. நாள்தோறு காலையிலோ, மாலை யிலோ சற்று நேரம் உலாவித்தரி! இதைக் கண்டிப்பாகக் கவனித்துக் கொள்! உலாவும் பொழுது, மேடு பள்ளங்களில் ஏறி இறங்கி, சறுக்கி விழாதபடி சாவதானமாக நட!

5. சுத்தமான காற்றோட்ட முள்ள அறையில், பக்குவமாசப் படுத்த, குறைந்த பட்சம், ஒன்பது மணித்தியால நித்தரை செய்! நித்திரைக்குப் போகும் பொழுது, உலக்கக் கவலைகளை விட்டு மறந்து, கடவுட்பத்தியோடும் தியானத்தோடும் ஒரே நினைவாகப் படுத்துக்கொள்! சரிந்தோ, முகங்குப்புறவோ படுப்பது கர்ப்பவதிக்கு ஏற்றதல்ல! படுக்கும் பொழுது, உனது மார்பின் மேலாவது, வயிற்றின் மேலாவது பாரங்களை ஏறமுடே! குழந்தைகளை வயிற்றின் மேல், மார்பின் மேல் ஏறவிடுவதும், படுக்கவிடுவதும், துள்ளிக் குதிக்க விடுவதும் உனக்கு மோசத்தை உண்டாக்கும். இதையிட்டு எப்பொழுதும் முன்மனச்சரிக்கையாக இரு!

6. உனது கருப்பையிலுள்ள குழந்தையானது, எலுர்புப் பெல முள்ள, நல்ல சுகமன குழந்தையாய்ப் பிறக்க வேண்டுமென்று நீ கிருயபினல், சுண்ணாம்புச் சத்து சுவையுள்ள சுத்தமான பசுவின் பால் பேபருகிக் கொள்! உனது உடலோடு கூட குழந்தையினுடலும் போஷிக்கப்பட வேண்டி இருப்பகால், பழவகை, பழங்களின் சாறு, வெண்ணெய், காய்வகை, கிரைவகை, மீன்வகை, இறைச்சி இவற்றையெல்லாம் கிருயபி உண்டு கொள்! நன்றாய்க் கனியாத செங்காய்களையும் ஊறகாயையும் தின்னாதே! சுத்தமான நீர், சுகத்துக் கோற்ற தாயால், நாளொன்றுக்கு எட்டுத் தடையேனும் குடித்தக் கொள்! உனது நரம்புகள், பேசிகள், தசை நார்கள் யாவும் பெலன் கொண்டு; உறப்புக்கள் நன்றாய்த் தொழிற் படுவதற்கு, சுத்த நீர்ப்பானம மெத்த அவசிய மெனபதை என்றும் மனதில் வைத்துக் கொள்!

7. கருப்பவதியாக இருக்கக்காலத்தில், உனது உடம்பை இறுக்கி நெரிக்கக்கூடிய உடைகளை உடாதே! உப்படியான நகை நட்டுக்களையும் அணியாதே! உயர்ந்த குதியுள்ள சப்பாத்துகளை முற்றாய்த தள்ளி விட்டு, செருப்பு, மிதியடி ள் போட்டு நடக்கும் விஷயத்தில், சறுக்கி கிழாதபடி மிச்சாவதானமாக உணைப்பேணிக்கொள்! மாம்பழத்தேல், வாழைப்பழத்தேல் முதலிய வற்றால், சறுக்குண்டு, கழுந்து, தங்கையுப, தங்கள் கருவிலுள்ள குழந்தையையும் ஆபத்திற்குள்ளாக்கின கருப்பவதிகளின் சம்பவங்கள் அநேக முண்டல்லவா!

8. ஒவ்வொரு கருப்பவதியும், குளிப்பு, முழுக்கை, கிரமமாக வைத்துக் கொள்ள

வேண்டியது மிக அவசியம். கருப்பவதியின் உடலம் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு குளிர்ச்சியடைகிறதோ, கருவிலுள்ள குழந்தையும அவ்வளவுக் கதிசமாக, குளிர்ச்சியும் ஆரோக்கி மும், பலமுமுடையதாகவே கருவில் வளர்ந்து பிறக்கும்.

9. ஒருபொழுதேனும் மலச்சிக்கல் உண்டாகாதபடி, மாதத்துக்கொரு தடவையாவது தூறமல், சுகபேதி மாந்தை உட்கொள்ளுதல் வேண்டு. கடினமான மாத்கிரைகள், நேர்வாளஞ் சோந்த தே திகளைத் தள்ளிவிட்டு, குறாவன் உப்பு, ஈனோஸ் வற்ற உப்பு முதலிய இலேசான பேதிகளைக் குடித்துக்கொண்டாற் போதும், கடுகாய், சூரத்தாவரை இரண்டையும் அவித்துக் குடித்தாலு, அல்லது, ஆமணக் கெண்ணெய், எலும்பிச்சுப்புளி, சீனி சேர்த்துக் குடித்தாலும் நல்லது!

10. கிரந்தியை உண்டு பண்ணக்கூடிய உணவுகளை, கூடியமட்டும் விடக்கி, சுகத்தான சேற்ற, சத்துள்ள, மெல்லிய உணவுகளை உண்டு கொள்ளல் வேண்டும். கடினமாய் உணவுகளால், சீரண த தெழில் குறைந்து, மலபந்தம் உண்டாகி, பல கோளாறுகளும் உண்டாகக் காரணமாகும். பிட்டு, தோசை முதலிய மாப் பண்டங்கள் நல்லனவல்ல!

11. வீடு விடியாத, தரித்திரம் பிடித்த, ஆண்மாரிகளாகிப் பழுவைகளோடு சேராமல், கடவுள் பாதி, கடவுட் சிந்தையுடைய நல்லவர்களோடு புளங்கி, உறவாடிக் கொண்டிருப்பது, கொச்சை மகளைப் பெறுதல், அறிவறிந்த நன்மக்களைப் பெற்றெடுப்பதற்கு ஏதுவாகும்!

ஊப்பாரி :

மகனுக்கு தாய் சொல்லிப் புலம்புதல்
(முற்றொடர்)

அதிபர்

52. பாண்டி நான் வளர்த்த — என் முததே மரகதமே முங்கில்போல் தோளழகா! — உன் பவளவாய் எந்தேயெனை!

- 53 முத்தமிட்டு நான் வளர்த்த—என்
முத்தே மரகதமே மூங்கில்போல் தோளழகா!—உன்
மூக்கு முகம் எங்கேயெனை!
- 54 மினுக்கெண்ணெய் நான் பூசி—என்
முத்தே மரகதமே மூங்கில்போல் தோளழகா!—உன்
மேனி ஒளி எங்கேயெனை!
- 55 தடவி வளர்த்த முகம்—என்
கற்கண்டே தேனே கனிரசமே சர்க்கரையே!—இப்போ
தரைக்கோ இரையாச்சு!
- 56 கொஞ்சி வளர்த்த முகம்—என்
கற்கண்டே தேனே கனிரசமே சர்க்கரையே!—இப்போ
குழிக்கோ இரையாச்சு!
- 57 அணைத்து வளர்த்த உடல்—என்
கற்கண்டே தேனே கனிரசமே சர்க்கரையே!
அக்கினிக்கோ பங்காச்சு!
- 58 தூக்கி வளர்த்த உடல்—என்
கற்கண்டே தேனே கனிரசமே சர்க்கரையே!
சுடலைக்கோ பங்காச்சு!
- 59 மார்போடணைத்த உடல்—என்
கற்கண்டே தேனே கனிரசமே சர்க்கரையே!—இப்போ
மண்ணுக்கோ பங்காச்சு!
- 60 கண்ணில் முழிப்பதெப்போ!—என்
மாற்றுயர்ந்த பொன்னே மரகதமே ராசாவே!—என்
கவலைகளைத் தீர்ப்பதெப்போ!
- 61 உன், செல்வக் குரலோசை—என்
மாற்றுயர்ந்த பொன்னே, மரகதமே ராசாவே!—இனிச்
செவி குளிரக் கேட்பதெப்போ!
- 62 நீ, முற்றத்தே வாறதெப்போ!—என்
மாற்றுயர்ந்த பொன்னே மரகதமே ராசாவே!—உன்
முக ஒளியைக் காண்பதெப்போ!
- 63 படலையிலே உன் குரலை—என்
மாற்றுயர்ந்த பொன்னே மரகதமே ராசாவே!—இனிப்
பாதகி நான் கேட்பதெப்போ!
- 64 வளவிலே உன் குரலை—என்
மாற்றுயர்ந்த பொன்னே மரகதமே ராசாவே!—இனி
மாபாவி கேட்பதெப்போ!
- 65 ஆச்சி என்று சொல்லுவதார்!—என்
ஈற்குலையே இளப்பிறையே செல்வமெனை!—என்னை
ஆதரவு செய்பவரார்!

- 66 வருத்த துன்ப நோமதில்—என்
சாற்குலையே இளம்பிறையே செல்வமெனை!—எனக்கு
மருந்து தருபவரார்!
- 67 படுபாவி என்னைவிட்டு—என்
சாற்குலையே இளம்பிறையே செல்வமெனை!—நீ
பறந்தோடிப் போனதென்ன!
- 68 கொடும்பாவி என்னைவிட்டு—என்
சாற்குலையே இளம்பிறையே செல்வமெனை!—நீ
குறை வயதில் மாண்டதென்ன!
- 69 நீ, இருந்த கதிரைதன்னை—என்
தங்க மகனாரே சபைக்கேற்ற மந்திரியே!—இனி
எப்பொழுதும் பார்த்தழட்டோ!
- 70 நீ, சாய்ந்த கதிரை தன்னை—என்
தங்க மகனாரே சபைக்கேற்ற மந்திரியே!—நான்
சலிப்புடனே பார்த்தழட்டோ!
- 71 நீ, படுத்திருந்த கட்டிலதை—என்
தங்க மகனாரே சபைக்கேற்ற மந்திரியே!—நான்
பகவீரவாய்ப் பார்த்தழட்டோ!
- 72 நீ, உடுத்த உடுப்பு வகை—என்
தங்க மகனாரே சபைக்கேற்ற மந்திரியே!—நான்
ஒவ்வொன்றாய்ப் பார்த்தழட்டோ!
- 73 ஐயோ! நானென்ன செய்வேன்!—என்
தங்க மகனாரே சபைக்கேற்ற மந்திரியே!—என்
அடிவயிறு வேகிறதே!

விஞ்ஞானப் பகுதி:

இந்தியாவில் விஞ்ஞான மாணவர் பணி

(சரோஜினி செளந்தரநாயகம், B. Sc.—பசுமலை, மதுரை)

ஜீவன் ததும்பும் நவ இந்தியாவை நிர்மா
ணிகளும் மகத்தான பணியிலே, இன்றைய
விஞ்ஞான மாணவர்களுக்குப் பெரும்
பங்கு உண்டு. ஏனைய நாடுகளின் முன்னர்,
ஆற்றல்மிக்க ல்லர சாக விளங்கும்படி
செய்ய; எண்ணற்ற மக்களின் வாழ்க்கைத்
தரத்தை உயர்த்த; இயற்கைச் சக்தியை
மானிட வர்க்கத்தின் நன்மைக்குப் பயன்
படுத்த, இன்றைய இந்தியா, விஞ்ஞான
மாணவர்களைத்தான் அழைக்கின்றது.

கடந்த ஆண்டுகளில், இந்தியாவின் ஜனத்

தொகை அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கி
ன்றது. நவீன மருத்துவ முறைகளால்,
இந்தியாவின் மக்களைப் பெருவாரியில்
அழித்துக்கொண்டு வந்த, காலரா, பிளேக்
போன்ற நோய்கள், இன்று பரவ விடாத
படி செய்து வருகின்றனர். பொருள் உற்
பத்தி அதே நிலையிலே இருக்க, மக்களின்
பெருக்கம் அதிகரித்து வருவதால், இந்தி
யாவில், சிக்கலான நிலைமை ஏற்படுகின்றது.
பொருட்களை அதிகமாக உற்பத்தியாக்க
விஞ்ஞான உதவி வேண்டும். அதற்கு விஞ்
ஞான சிபுணர்கள் வேண்டும். இன்றைய

விஞ்ஞான மாணவர்கள்தான் இப்பொழுதுள்ள காலியான இடத்தை நிரப்பத்தகுதி வாய்ந்தவர்கள்.

கனிப்பொருட்கள் நிறைந்த நாடு இந்தியா; எல்லா வகையான பயிர்களும் செழித்து வளருப்படியான பல தன்மைப்பட்ட சீதோஷண நிலையை உடையது; இயற்கைச் சக்திகள் நிறைந்து நிலக்கரி, மண்ணெண்ணெய் முதலிய சக்திப் பொருட்கள் நிறைந்து காணப்படாவிடனும், மின்சார சக்தியை, பரந்த அளவில் உண்டாக்கப் போதுமான நீர் வீழ்ச்சிகள் நிறைந்தது. எரிசாராயம் (Power alcohol) உற்பத்தியாக்க போதுமான மூலப் பொருட்கள் இருப்பதால், மண்ணெண்ணெய்க்குப் பதிலாக, இதையே உபயோகிக்கலாம். ஏன்? அணுசக்தி உண்டாக்க அவசியமான 'தோரியம்' போன்ற பொருட்கள் இருக்குமிடத்தில் சக்தியைப்பற்றி யோசிக்கும் பிரச்சனையே எழ வேண்டிய அவசியமில்லை.

இன்றைய இந்தியா சுதந்திர நாடு! தன் எதிர் காலத்தைத் தானே நிர்ணயித்துக் கொள்ளும் நிலை ஏற்பட்டாலொழிய எந்த நாடும் பூரண நாடு என்று அழைக்கத் தகுதியற்றது. இந்தியா தன் உணவுத் தேவையைத் தற்பொழுது பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலைமையில் உள்ளது. பர்மா, சைனா போன்ற மற்ற உணவுப் பொருட்கள் விளையும் நாடுகள், இன்று அரசியற் காரணங்களால் குழப்பத்தில் உள்ளன. ஆகவே இவற்றையும் எதிர்பார்ப்பதில் பலன் இல்லை. உணவு நிலை இவ்வாறாக, உற்பத்தி செய்யும் தொழிற் சாலைகளுக்கு, மற்றொரு பெருங் குறை உண்டு! இந்தியாவில், தொழிற் சாலைகளை ஏற்படுத்தி உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய மூலதனம், ஆற்றல் யாவும் இருப்பினும்கூட, தகுதிவாய்ந்த இந்தியத் தொழில் நிபுணர்கள் இல்லாததுதான் இக்குறையாகும். தொழில் நிபுணர்கள் அந்நிய நாடுகளிலிருந்தே வரவழைக்கப்பட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இன்று நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

இந்நிலையைத் தொடர்ந்துதான், கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக, நாடெங்கும் ஆராய்ச்சிக்கலைக் கூடங்களும்; தொழில் நுட்பக் கழகங்களும் கிரீமாணிக்கப்பட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன மனவலிவும், குன்றா ஊக்க

மும் வாய்ந்த பல விஞ்ஞான மாணவர்களுக்கு, ஆராய்ச்சிக்கல்வி கற்கச், தகுந்த வாய்ப்புகள் இல்லை என்பதை உணர்ந்த நம்நாடு, இன்று நாடெங்கும் விஞ்ஞான கூடங்களை யும், ஆராய்ச்சிச் சாலைகளையும் ஏற்படுத்தத் திட்டம் போட்டிருக்கின்றது.

மேலாடுகளிலே, நாஷனல் பிஸிகல் லேபோரேடரீஸ் (National physical laboratories), நாஷனல் கெமிகல் லேபோரேடரீஸ் (National chemical laboratories) என அழைக்கப்படும் ஆராய்ச்சிக் கழகங்கள் உண்டு. இத்தகைய ஸ்தாபனங்கள், தேசத்தின் செல்வத்தையும், புகழையும் அதிகப்படுத்தும் வண்ணம் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றன.

சர்க்காரின் ஒத்துழைப்புடன் வெவ்வேறு துறைகளில் தேர்ச்சி பெற்ற விஞ்ஞானிகள் ஒன்றுகூடி, பகுதிகளாகப் பிரிந்து சோதனைகள் நடத்தி வருகின்றனர். தொழில் நுணுக்கம்பற்றி நாட்டின் பல்வேறு தொழிற்சாலைகளுக்கு ஆராய்ச்சியின் பலனை அளிப்பதும், பல்வேறு சிக்கலான விஷயங்களைத் தீர்க்க, ஆலோசனைகள் கூறுவதும், திறமைமிக்க மாணவர்கள் விஞ்ஞான துறையில் முன்னேற வசதிகள் கொடுப்பதும் இன்னும் பல இன்றியமையா வேலைகளைச் செய்யவேண்டியதும் இத்தகைய ஸ்தாபனங்களின் கடமையாகும்.

இந்தியாவிலுள்ள விஞ்ஞானக் கழகங்கள், தற்பொழுது முதன்மை பெற்றது டாடா ஏற்படுத்திய இந்திய விஞ்ஞான கழகம் ஆகும். வாழ்க்கைக்கு மிக்க அவசியமான பொருட்களைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து வருகின்ற இக்கழகம், குறுகிய காலத்திற்குள்ளேயே ஆச்சரியமான பலனை அளிக்கின்றது! இதன் விமான ஆராய்ச்சி இலாக்காஷில் (Aeronautics Department) உள்ள காற்றக்குகை (Wind tunnel) ஆசியாவிலேயே, முதன்மைவாய்ந்தது என்று கருதப்படுகிறது. தற்காலம், பெனிசிலின், சுந்தக மருந்துகள் (Sulpha Drugs) வைற்றமின், ஹார்மோன்ஸ் (Hormones) போன்றவைகளைப்பற்றி ஆராய்ச்சிக்கள் நடைபெற்ற வருகின்றன. டால்டாவைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ததில் 'டால்டா' உபயோகிப்பது கண்களுக்கு தீங்கு செய்யாது என்றும், எண்

ணையச் சத்துகள் எல்லாம் டால்டாவில் இருக்கின்றன என்றும் முடிவுக்கு வந்துள்ளனர்.

இந்தியாவில் பிளாஸ்டிக் (Plastic) தொழிற் சாலைகளில் இரண்டே இரண்டுதான் குறிப்பிடத்தக்கன! மைசூரில் ஒன்றும், பம்பாயில் ஒன்று! ஆனால் மற்ற நாடுகளைப் பார்க்கப்போனால், பிளாஸ்டிக் சாமான்கள் அளவிலாமல் உற்பத்தியாக்கப்படுகின்றன. கண்ணைப் பறிக்கும் வர்ணங்களில் அழகுடன் செய்யப்பட்ட வஸ்துக்கள் விலை சிறைவாய் இருப்பதால் நாடெங்கும் இத்தகையன விரும்பப்படுகின்றன. இந்த பிளாஸ்டிக் பொருட்கள், உலோகப் பொருட்களை வழக்கினின்றும் பெரும்பாலும் நீக்கிவிட்டன. சீப்பு முதற்கொண்டு மோட்டர்கள் வரை 'பிளாஸ்டிக்' கலையே செய்ய முடியும் என்பதும் நிரூபிக்கப்பட்டுவிட்டது. சில ஆண்டுகளில் பிளாஸ்டிக் ஆடைகள் சாதாரணமாகிவிடும்.

பிளாஸ்டிக் என்பது ஒருவகை, செயற்கை கனி! அரக்து, அம்பர் போன்றவைகள் பிளாஸ்டிக் வகையைச் சேர்ந்தன.

பிளாஸ்டிக்கின் குணங்களுக்கேற்ப, இது, பேகலைட், பேகலைட், பினலைட், வினலைட் போன்ற பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. வேண்டும் பொருட்களின் தன்மைக்கேற்ப, இப்பிரிவுகளுள் ஏதேனும் ஒன்றும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது.

அடிப்படை ரஸாயனப் பொருட்களை (Heavy chemicals) மொத்தமாக ஏற்படுத்தும் தொழிற் சாலைகள் முக்கியமானது மேட்ரீ ரஸாயனத் தொழிற் சாலையாகும். கடுங்காரச் சோடா (Caustic Soda) அமிலங்கள், வனஸ்பதி, சோப் போன்றவைகள் இங்கு உற்பத்தியாக்கப்படுகின்றன. ஆயினும் இவை போன்றவைகளை பார்த்த அளவில் உற்பத்தியாக்க ஆராய்ச்சிக் கழகங்கள் இன்னும் ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியமும் இருக்கின்றது.

இன்றள்ள விஞ்ஞான மாணவர்களுக்கு, கடந்த காலத்தில் இருந்ததைவிட நல்ல வாய்ப்புக்கள் உள! நவீனவற்றிற்கும் இந்திய நாட்டின் குரல் விஞ்ஞான மாணவர்களை அழைக்கின்றது! இதற்குப் பதில் அளிப்பது தற்போதுள்ள விஞ்ஞான மாணவர்களின் கடன்!

வேடிக்கைப் பாடல்கள்:

பூலோக வேடிக்கை

அதிபர்

- 1 இன்னுள் சில வேடிக்கை எடுத்துச் சொல்லுவேன் காதைக் கொடுத்து நல்லாய்க் கேளுங்கள்—இன் தின்னக் குடிக்க வீட்டில் என்ன இல்லாவிட்டாலும் சிக்கறெற்றும் வீடியும் தேடித்திரிகிறார்கள்—இன்
- 2 வாங்கின சிக்கறெற்றை வாயில் மாட்டி உதட்டை மடித்து உள்ளுக்கு வைத்து—வாங்கி ஒங்கி இரண்டிழுவை உறிஞ்சி இழுத்தபின்பு காங்கிபோலப் புகையை கக்குகிறார் மூக்காலே—இன்
- 3 வாயிலே மாறி மாறி வைத்து எல்லாருமாக ஒத்து இழுக்கிறார்கள்—வாயி வாயாலே புகைவிட்டால், மரியாதை யில்லையென்றே! நோயேதும் வந்திடுமோ! நூதனம் பாருங்களேன்!—இன்

- 4 உள்ளுக்கிழுத்த புகை
ஒருசாமஞ் செல்லுமட்டும்
உள்ளேதான் கிடக்குது—உள்
கொள்ளுமட்டும் வெற்றிலை கொடுப்பிலடக்கிக் கொண்டு
மெள்ள மெள்ள மூக்கினால் விடுகிறாரே புகையை—இன்
கறுப்புச் சுருட்டுக்கிப்போ
கணிசங் கொஞ்சமுமில்லை
காறுமவிட ஏலாது—கறு
விறுக்கென்றுகாறும் பஸ்கும் சுறுக்கு ஒட்டுகிளிப்போ
வெள்ளைச் சுருட்டேவேணும் வீடி இடையில்வேணும்—இன்
- 6 கறுப்புச் சுருட்டை மாறி
கலந்து குடிப்பவரைக்
கனவிலும் காணவில்லை—கறு
வெறுப்பு வந்ததென்னவோ!—வீணீர் வடியுதென்றோ!
வெள்ளைச் சுருட்டெச்சிலால் சள்ளுவராது என்றோ!—இன்
- 7 வழிக்குவழி சிக்கறெற்
வாயிலே மாறி மாறி
ஓயாமலில்லாவிட்டால்—வழி
பழிக்கு நிற்குதுகாறும் பஸ்கும் ஓடமாட்டாமல்
பயணமும் சணங்குது பார்க்கவில்லையா நீங்கள்—இன்
- 8 ஒண்டியாகவே ஏறி
உவாட்ச் ஒன்றிடதுகையில்
ஓடாமற் கிடக்குது—ஒண்
சொண்டுக்கு மேற்பள்ளத்தில், அண்டி மூக்கினடியில்
தோலுக்குமேல், கறுப்புத் துண்டொன்று கிடக்குது—இன்
- 9 அந்தக் கறுப்புத் துண்டு
ஐயோ, வண்டிற் கொழுப்போ!
அடுப்புக் கரியோ! தாரோ!—அந்
வந்த மூக்குச்சளிதான் வரண்டு கறுத்ததுவோ!
நந்தமிழ் நாட்டிலுள்ள நாயுண்ணி பாலுண்ணியோ!...இன்
- 10 கொள்ளிவாய்ப் பேய்சுட்டதோ!
கூடாத காலச்சனிக்
குறைபாட்டினால் வந்ததோ!—கொள்
உள்ள முழுமீசைதான் உதிர்த்து கொட்டுண்டு போச்சோ!
அள்ளுபுழு மேய்ச்சலோ, அம்பட்டரின் சேட்டையோ!இன்

அத்தும் இத்தும்

“கருடன்”

வயிறு வளர்க்க வழி யென்ன என்றார்
வாரித்கம்பியார்.... அதற்கு மொழியாக,

“சேவித்துஞ் சென்றிரந்தும் தெண்ணீர்க்
கடல் கடந்தும்
பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும்—
போவிப்பம்
பாழினுடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால்
நாழியரிசிக் கோம்”

என்று பாடல் இருக்கின்றதே என்றார் பா
மானந்தர். உது, பழையவழி; மிகக்கடுமை
யான வழி! இலகுவான, நோகாத புதுப்
புது வழிகளில்லையா என்றார் பொன்னர்.
எனில்லையப்பா! வேஷம் போட்டு; ஊட்டுள்
துழைந்து; கத்தியும், கிறீசும், துவக்குங்
காட்டி; வெட்டுவோர், குத்துவோம், சுடு
வோமென வெருட்டிப் பயங்காட்டி; திறப்
பை வாங்கி; பணமோ, நகையோ, சீலைதுணி
யோ எல்லாம் வாரிக் கட்டிக்கொண்டு போ
கலாம். அது தவறினால், மிளகாய்த் தூளை,
கண்ணிற் கொட்டிவிட்டு, வேண்டியதை
செய்யலாம். முடுக்கில் நின்று திடுக்கெனப்
பாய்ந்து, தட்டிப்பறித்து, சட்டென ஓட
லாம். யோக்கியர் போல உடுத்துப்படுத்து,
பட்டப்பகலில், பலதுஞ் சொல்லி, உழவு
பார்த்து, களவு செய்து, காலங்கழிக்கலாம்
என்றார் காசிப்பிள்ளை. பஸ் நிலையத்திலும்;
புகை வண்டிப் பிரயாணச் சீட்டு வாங்கு
மிடத்திலும்; சன நெருக்கடியுள்ள (Tram
Car) மின்சார வண்டியிலும் உசாராக நின்
றால், முடிச்சுமாறி, நாளொன்றுக்கு எவ்வ
ளவோ அடிக்கலாமென்றார் இலங்கையர்.
மெய்தானப்பா! அருமையான வழி! இது
தானே இந்தக்காலம் நடக்கிற வழி! நோவு

மில்லை, நொடியுமில்லை! தற்செயலாக அகப்
பட்டு மறியலுக்குத்தான் போனாலும், முற்
காலம் போல் அல்ல! அங்கேயும் அசலான
தீன், விளையாட்டு, பத்திரிகை வாசிப்பு,
படக்காட்சி எல்லாமிருக்கிறது. ஆட்களைப்
பார்க்கவில்லையா! புற்றுப்பிடையன்களைப்
போல! கொழுக்கொழுன்று கொழுத்தேறி
வரலாம் என்ன பயம்! “அப்படித்தான்
செய்வோம்” என்று பேசிக்கொண்டு எல்
லாரும் போய்விட்டனர்.

சேவித்தல், இரத்தல், கடல்கடத்தல், பா
சித்தல், பாராளல், பாட்டிசைத்தலெல்லாம்
அன்று கொண்டவழி: கட்டு, வெட்டு,
குத்து, குடு, அறுப்பு, மறிப்பு, புரட்டு,
உருட்டு, கிருட்டு, வெருட்டு எல்லாம் இன்
று கண்டவழி; இவற்றைவிட, இன்னொரு
நூதனமான புதுவழி மிகக் கிட்டிய காலக்
கில் ஏற்பட்டு நடைபெற்று வருகிறது. அதி
லும், பெரும் போட்டியிட அநேகர் முற்
படுகின்றனர். அதுதான்,

சாகாமற் செத்துச் சவப்பெட்டிக்குள்ளடக்கிப்
போகாமற் பூமிக்குட் போய்க்கிடந்து—நோகா
வயிறு வளர்க்க வழி கண்டுகொண்டார்
உயிரே குறைவென்னுணக்கு!

என்பது, அதற்கு வெகுமதி ஒரு தடவை
க்கு நூறு ரூபாவாம்! அது, “தட்டினால்
வருவேன், தடவினால், போவேன்” என்று
நுளம்பு, தன் மனைசிக்குச் சொல்வது போ
ன்றது. பகிடியைப் பாம்பு கடித்தாலும்
கடிக்கும்! யாரறிவார்!

“.....இடம்பை கூரென் வயிறே
உன்னோடு வாழ்தலரிது”

ஒரு செய்தி

1. இலக்கியப் பகுதி, மாதர் பகுதி, விஞ்ஞானப் பகுதி, சுகாதாரப் பகுதிக் கட்டுரைகளை வரவேற்றுப் பிரசுரிப்பதற்கு, “ தேசத் தொண்டன் ” தயாராக இருக்கின்றது.
2. விரும்புவோர் கூடியமட்டும் நான்கு பக்கங்களுக்கு மேற்படாமல் எழுதி, இரண்டு ஐந்து சத முத்திரைகளுஞ் சேர்த்து அனுப்புக.
3. கட்டுரையாளரின் உருவப்பட அமைப்புக் கட்டை (Photo Block) உண்டாயின் அதையும் அனுப்புக.
4. அனுப்புங் கட்டுரைப் பிரதிகள், கிடையாமல், தவறிப்போகில் அதற்குப் பத்திராதிபர் உத்தரவாதிபராகார்.
5. கட்டுரைகள், கடிதங்கள் சந்தாப் பணங்கள் யாவும் கீழ்க்காணும் விலாசத்துக்கு அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

The Editor,

“Thesa - Thondan”

142, Green Street,

COLOMBO - 13.

Registered as a
News Paper in Ceylon

அறுபது ஆண்டுகளாக (1893 - 1953) எங்கள் அச்சுக்கூடம்,
உங்களுக்குச் சிறந்த சேவை செய்து வருகின்றது!

யாழ்ப்பாணம், நாவலர்கோட்டத்து வித்வான்.

திரு. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள்
இ ய ற் றி ய ,

புதிய இலகுபோத பால பாடங்கள், பிள்ளைப் பாடம் முதல் 6-ம் வகுப்பு முடிய

	ரூ.	ச.
இலகுபோத இலக்கணம் (4-ம், 5-ம் வகுப்புகளுக்கு)	விலை	0 50
நன்னூல் இலகுபோதம்	”	1 50
நன்னூல் உதாரண விளக்கம்	”	0 50
காளமேகப் புலவர் சரித்திரம் (6-ம் வகுப்புக்கு உபவாசகம்)	”	0 40
காளிதாச சரித்திரம்	”	0 40
யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்	”	1 25
பாரதச் சுருக்கம்	”	3 00
தென் மொழி வரலாறு (விரைவில் வெளிவரும்)	”	2 50
ஆங்கில - ஆங்கில - தமிழகராதி (விரைவில் வெளிவரும்)	”	17 50
முற்பண்மனுப்புவோர்க்கு	”	15 00
தமிழ் - தமிழ் - ஆங்கில அகராதி (அச்சில்)	”	15 00
முற்பண்மனுப்புவோர்க்கு	”	12 50

திரு. வை. முத்துக்குமாரசுவாமி அவர்கள்

இ ய ற் றி ய ,

புதிய சரித்திர பாட வாசகம் (2-ம் வகுப்புக்கு)	”	0 60
” ” (3-ம் வகுப்புக்கு)	”	1 00
[புதிய பதிப்பு விரைவில் வெளிவரும்]		
” ” (4-ம் வகுப்புக்கு)	”	1 50
நாலடியார் [11-20] ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன்		
G. C. E. தமிழ் பாட நூல் (விரைவில் வெளிவரும்)	”	1 50
தமிழ் மூலாதாரம் (இலக்கணமும் வியாசமும்)		
(விரைவில் வெளிவரும்)	”	2 50

யாழ்ப்பாணம், நாவலர் அச்சுக்கூடம்,

கிளைக்காரியாலயம், 85/5, பிக்கநிங்ஸ் ரோட், கொட்டாஞ்சேனை,

கொழும்பு - 13.